



SNAGA ZAJEDNIŠTVA

Broj 25, svibanj 2025.

Središnje glasilo HDZ-a



Hrvatska u plavom!

Uvodnik

Znakovi pored puta

Glavni urednik
dr. sc. Ivica Miškulin



Konačno, konačno! Tako bi, naravno, mogao izgledati uzvik gotovo svih političkih čimbenika u Hrvatskoj u drugoj polovici svibnja ove godine, odnosno kad budu poznati rezultati lokalnih i regionalnih izbora. (Dakako, uvjereni smo u još jednu izbornu pobjedu HDZ-a i stoga im na drugom mjestu posvećujemo zasluženu pažnju.) Ovdje, pak, želimo naglasiti činjenicu da Hrvatska i sve njezine političke stranke nakon tih izbora ulaze u relativno dugo razdoblje – malo više od tri godine – u kojem nema političkih nadmetanja na državnoj razini. Kad nema izbora, Vlada se može s još više fokusa posvetiti svakodnevnom upravljanju državom i, naravno, nastaviti s dosadašnjim uspješnim politikama. Nama se čini da prostor napretka treba tražiti u sljedećemu.

Prvi i temeljni čimbenik mora biti održavanje stabilnosti državnih financija, a uz nastavak aktualnih trendova rasta državnog proračuna i smanjenja javnog duga. Stabilizirane su državne financije jedan od onih golemih uspjeha HDZ-ovih vlada posljednjih godina koje se ili uporno prešućuje ili s nevjerljivom lakoćom uzima zdravo za gotovo. Mi u njima prepoznajemo temeljno sredstvo nastavka modernizacije hrvatske države. Međutim, da bi se takve politike mogle nastaviti, očito je da će se neki trendovi morati mijenjati nabolje. Tu prije svega mislimo na jači rast industrijske i, posebice, poljoprivredne proizvodnje.

Stabilne državne financije i porezne promjene omogućile su, naime, jedinicama lokane i regionalne uprave i samouprave iznimski rast poreznih prihoda pa je sada nastupio trenutak i da više sudjeluju u rastu prihoda zaposlenih te socijalnih transfera najugroženijim skupinama.

Sljedeće na što smatrano važnim upozoriti jest potreba poboljšanja aktualne, vrlo dobro uhodane distribucijske snage hrvatske države. Podsjetimo, potkraj ožujka ove godine Vlada je predstavila osmi paket mjera za zaštitu građana i konkurentnosti gospodarstva vrijedan gotovo 300 milijuna eura. Ukupno gledajući, do sada je Vlada tako građanima i poduzetnicima *de facto* prenijela gotovo osam i pol milijarda eura, što je pothvat jedinstven u Europskoj uniji. Nema sumnje da su time u sadašnjim nesigurnim vremenima postignuti mnogi dobri ciljevi, a u prvoj redu dostavljena pomoć najugroženijim skupinama u društvu kao i održana

konkurentnost domaćeg gospodarstva. Sada je, međutim, vrijeme za jedinu ispravnu kvalitativnu nadogradnju, točnije politiku preciznijeg usmjeravanja finansijske snage. Koja će (valja se nadati) dostignuti razinu socijalnih transfera isporučiti na manje adresa, ali zato onih kojima je takva vrsta pomoći potrebna.

Istdobro, građani sve više očekuju od upravljačkih struktura sredina u kojima žive, dakle općina, gradova i županija. Stabilne državne financije i porezne promjene omogućile su, naime, jedinicama lokane i regionalne uprave i samouprave iznimski rast poreznih prihoda pa je sada nastupio trenutak i da više sudjeluju u rastu prihoda zaposlenih te socijalnih transfera najugroženijim skupinama. Nadalje, brojne općine, gradovi i županije jednostavno moraju povećati stupanj privlačenja te iskorištenosti europskih fondova: HDZ-ove vlade su im otvorile vrata, a na njima je da tu jedinstvenu priliku iskoriste.

Konačno, riječ ili dvije treba posvetiti i pitanjima visine prihoda u privatnom sektoru. U najkraćim crtama, i izražavajući pohvalu za rast od 15 % u 2024., smatramo da mora biti još viši, a imajući na umu vrlo dobre zarade dobrog dijela poduzetnika. Vlada čini što može pa je još u listopadu prošle godine ponovno povisila iznos minimalne bruto plaće za 2025.: povećanje iznosi 130 eura, ili 15,48 % u odnosu na prošli minimalac. Ne može, ipak, ama baš sve sama, a nije, naravno, ni dobro da tako čini pa preostaje da i drugi (u prvoj redu općine, gradovi, županije i poduzetnici) agilnije preuzimaju društvene odgovornosti.

Prosječna mjesecna neto plaća u Hrvatskoj:

1.416 €

Sadržaj

Str. 4–5

Škola državništva

Politički komentar: Ivica Miškulin

Str. 6–8

A sada – stranka!

Radimo, gradimo, obećavamo i svoja obećanja ispunjavamo. Koliko komuniciramo vrijednosti od kojih smo satkani bez kojih sve što radimo ne bi bilo dovoljno i koliko smo u toj komunikaciji vjerodostojni?

Str. 9

Dan pobjede!

Kako smo obilježili pobjedu na izborima 1990.

Str. 10–11

Nikada se nećemo umoriti u potrazi za našim nestalima!

Zbog svih naših žrtava koje smo podnijeli za slobodnu i neovisnu Hrvatsku, kao i zbog budućih naraštaja, ustrajat ćemo u promicanju istine i očuvanju vrijednosti iz Domovinskog rata

Str. 12–13

Zajedno do još jedne pobjede!

U sinergijskome radu sa županijama, gradovima i općinama Vlada će i dalje ulagati u razvoj svakoga dijela Hrvatske

Str. 14–15

Uspjesi vs. politizacija

Lokalni izbori u znaku nikad većeg razvoja naših općina, gradova i županija te oporbene manipulacije

Str. 16–17

Uvjerен sam u novu izbornu pobjedu!

U protekle smo četiri godine radili smo sustavno, promišljeno i za poboljšanje kvalitete života svakoga građanina naše županije

Str. 18–19

Za bolju budućnost!

Bilo mi je jasno da, želim li donijeti promjene u svojoj zajednici i osigurati bolju budućnost za nas mlađe, moram biti aktivna i preuzeti odgovornost

Str. 20–21

Za novi Split

Vrijeme je za novi politički smjer u Splitu, a donijeti ga može samo HDZ!

Str. 22–23

Za bolji Zadar!

Zadar treba odgovornu, uključivu i konstruktivnu politiku. I zato sam spremjan dati sve od sebe

Str. 24–25

Samo HDZ ima odgovore na ozbiljne izazove pred Hrvatskom

Serijom tribina na kojima postavlja ključna pitanja za hrvatsku budućnost Zajednica utemeljitelja uspjela je pred simpatizere i zainteresiranu javnost dovesti najrelevantnije sugovornike

Str. 26–27

Riječ oporbe

Tako su govorili Zoran Milanović, SDP, MOST, Možemo!, Domovinski pokret, Centar et comp

Politički komentar

Škola državništva

Mala je Hrvatska danas, dakle, velika na europskoj i svjetskoj pozornici. Zato valja zaključiti: Andrej Plenković, HDZ i njegove vlade znaju kako djelom pokazati izvrsno državništvo!

Dr. sc. Ivica Miškulin

U klasiku iz 2018., naslovljenom „O velikoj strategiji“, američki profesor povijesti John Lewis Gaddis na nizu primjera pokazuje kako se u politici postiže uspjeh. Ključni uvid koji nam donosi glasi: iza svakog uspjeha (ili postignuća povoljnog cilja, koji ćemo ovdje definirati kao uspješno i učinkovito državništvo) neizostavno leži strategija, tj. određivanje i realizacija težišnih ciljeva u važnim državnim područjima poput gospodarstva, diplomacije i sl. Da bi, pak, strategija bila uspješna, odnosno da bi na kraju dovela do rezultata, tj. do realizacije početnih ciljeva, mora počivati na vješto izvođenom balansiranju (tj. održavanju ravnoteže) između aspiracija i sredstava. Prva je, naime, potencijalno neograničena, a potonja su nužno ograničena.

Drugim riječima, i u aspiraciji i u sredstvima potrebno je imati dobру mjeru, odnosno potrebno je definirati ostvariv cilj i ostvariti ga postojećim sredstvima. Politika se zato ne smije prakticirati s glavom u oblacima, a povijest je prepuna upravo takvih primjera. Uspješno je državništvo, s druge strane, znatno rjeđi fenomen, ali zato i primjer koji se mora proučavati. (Žalosno, ali Gaddisovo djelo kod nas nije prevedeno, pa ostaje zaključiti da u Hrvatskoj daleko bolji status u javnosti imaju knjige u kojima se piše o neuspješnim strategijama. Kolegij o osnovama uspješnog državništva, nadalje, ne izvodi se niti na jednom društveno-humanističkom hrvatskom studiju, ali zato su gotovo svi studiji povijesti prepuni povijesti svakodnevice, uređenja stanova, šetnji šumama, boja na čarapama i društvenog života kavana ili pak isprazna teoretiziranja bez pozivanja na stvarnost.)

Tri u jedan ili kako nas drugi vide

U iznimno kratkom razdoblju, u svega otprilike dva i pol tjedna (od zadnjeg tjedna travnja pa do početka drugog tjedna svibnja), predsjednik Vlade i predsjednik HDZ-a Andrej Plen-

ković ostavio je dubok trag na međunarodnoj pozornici. Najprije je ugledni američki institut Atlantsko vijeće 24. travnja objavio da je dobitnik nagrade nazvane „Istaknuti međunarodni lider“ (za 2025., a koju će svečano primiti 8. svibnja u Washingtonu), potom je u Varšavi 28. travnja govorio na zasjedanju *ad hoc* srednjoeuropske skupine država nazvane Inicijativa triju mora, a zatim je 30. travnja govorio na kongresu Europske pučke stranke u Valenciji. Previše bi nam, naravno, prostora oduzelo detaljno razmatranje istaknutog hrvatskog sudjelovanja u svakom od navedenih događaja. Ovdje je dovoljno napomenuti kako sva tri iznimno dobro svjedoče o novoj međunarodnoj snazi Republike Hrvatske, pri čemu ona nije samo obične političke težine nego i (uglavnom zanemarene) važnije, ideološke. Naime, i Atlantsko vijeće i Inicijativa triju mora i Europska pučka stranka institucije su koje u današnjem polariziranom svijetu simboliziraju demokratsku, otvorenu i slobodarsku orientaciju, a nasuprot rastu izolacionizma i autokracija.

Da nam se, međutim, ne prigovori kako smo pristrani (što je „grijeh“ koji u ovome slučaju priznajemo!), uzet ćemo primjer obrazloženja nagrade koju je Atlantsko vijeće dodijelilo hrvatskom premijeru. Tako je navedeno: „S tri uzastopna mandata Plenković je najdugovječniji premijer u povijesti Hrvatske, predvodeći razdoblje velike gospodarske revitalizacije i modernizacije. Pod njegovim je vodstvom Hrvatska postigla rekordno visoka ulaganja, stalni rast zaposlenosti i povijesno nisku nezaposlenost te poboljšala životni standard, plaće i mirovine. Tijekom njegova mandata Hrvatska se pridružila i eurozoni i šengenskom prostoru te ima cilj steći punopravno članstvo u Organizaciji za ekonomsku suradnju i razvoj.“ Za razliku od srednjeeuropske tradicije često je praksa zapadnih instituta iz SAD-a i Velike Britanije sklonost sažetosti, odnosno jasnoće i preciznosti izričaja u kratkoj formi. U svega tri rečenice Amerikanci su rekli sve važno i, naravno, u svemu su itekako u pravu. Pod Plenkovićevim vladama, dakle od jeseni 2016. pa do danas, Hrvatska je u ozbiljnom svijetu prepoznata kao uspješna država.

Plenković, Hrvatska i Zapad ili kako malo učiniti velikim

Još je, međutim, važnije pitanje na koje treba dati odgovor: kako je Plenković uspio, a to nas nužno vraća Gaddisovu uvodu o nuždi umješna balansiranja između ostvarivih aspiracija i raspoloživih sredstava. Kad mu je u drugoj polovici listopada 2016. Hrvatski sabor povjerio mandat za sastavljanje vlade, novi je hrvatski premijer zatekao u punom smislu riječi pustoš. S jedne strane siromašna država s bezbroj socijalnih problema i stagnirajućim gospodarstvom te bez ikakva upliva u međunarodnoj zajednici, s druge društvo duboko zaraženo ideološkim ekstremizmima i s lijeva i s desna, a s treće vladajući HDZ bez vlastitog političkog i ideološkog smjera te pod šokantno snažnim utjecajem minornih desnih strančica i pojedinaca.

Puno mogućnosti (ili: Gaddisovih aspiracija), dakle, tada nema. Temeljna mogućnost pak jest: Hrvatsku treba politički i društveno što više normalizirati, tj. smanjiti utjecaj političkih ekstrema i avanturista, a ujedno je – u prvoj redu uspješnim članstvom u Europskoj uniji te odgovornim upravljanjem javnim financijama države – modernizirati, tj. unaprijediti. Politički stabilna i gospodarski napredna Hrvatska ujedno će, razumljivo, sve više postajati i europski vjerdostojna država koju će utjecajni europski i svjetski čimbenici sve više prihvaćati te uvažavati. U tome, unatoč nepovoljnim međunarodnim okolnostima (pandemija i ruska agresija na Ukrajinu), nesumnjivo uspijeva.

S tri uzastopna mandata Plenković je najdugovječniji premijer u povijesti Hrvatske, predvodeći razdoblje velike gospodarske revitalizacije i modernizacije. Pod njegovim je vodstvom Hrvatska postigla rekordno visoka ulaganja, stalni rast zaposlenosti i povjesno nisku nezaposlenost te poboljšala životni standard, plaće i mirovine.

Teško je pritom odrediti koje trenutke valja odrediti kao simbole uspjeha, a autoru ovoga teksta nameće se više njih. Uklanjanje političkog avanturizma pokazuje nam izbacivanje MOST-ovih ministara iz vlade u travnju 2017. (i koje stoga s razlogom treba zvati potezom prvorazredne političke pedagogije), a pobjeda na saborskim izborima u srpnju 2020. najbolje je svjedočanstvo HDZ-ove nove uloge ključnoga jamca političke stabilnosti; najvidljivija potvrda sve snažnijeg utjecaja Hrvatske u Europskoj uniji jest dolazak do novca potrebnog za obnovu nakon dva razorna potresa te izgradnja Pelješkoga mosta, a novu ekonomsku snagu hrvatske države izvrsno pokazuje njezina mogućnost da socijalno ugroženim skupinama te gospodarstvu pomogne s golemlim osam i pol milijarda eura (posljednja je rata isplaćena u ožujku 2025.).

Posebnu pozornost, pak, zahtijevaju sredstva kojima je Plenković uspjelo preporoditi Hrvatsku. Pa mu tako, pored

ostalog, i omogućiti da na nedavnom kongresu Europske pučke stranke u Valenciji suvereno istakne kako je na djelu stvaranje „Europe koja neće biti tigar od papira, nego tigar sa snažnim obrambenim kapacitetima i strateškom autonomijom“. (Te je riječi, naglašavamo, izgovorio čovjek koji je predsjednik vlade države s jedva četiri milijuna stanovnika i koja je u posljednjem desetljeću prošloga stoljeća bila žrtvom velikosrpske agresije praćene štetama koje se mijere u milijardama eura.)

Ta su sredstva sljedeća: HDZ, koji čini da domaćom političkom pozornicom ipak dominira načelo političke racionalnosti, vlada, koja je radi modernizacije države pretvorena u ono što i treba biti, tj. izvrsno usmjerenu izvršnu vlast, te okvir Europske unije, koji Hrvatskoj donosi ekonomski napredak i novu međunarodnu afirmaciju. Mala je Hrvatska danas, dakle, velika na europskoj i svjetskoj pozornici. Zato nam valja zaključiti: ako ovo nije dokaz velike strategije, odnosno demonstracija izvrsna državnštva, onda doista ne znamo kako bi ono trebalo izgledati!

Provincijo, provincijo, i Bogu si teška!

Tko u našem dvorištu, međutim, nastoji pokvariti ovako dobar domaći i međunarodni položaj Hrvatske? Za ovu će ih priliku (mada tema zahtijeva opsežniji tekst) sve nazvati provincijalcima, odnosno političkim i društvenim snagama koje obilježava šokantan stupanj uskoće pogleda, shvaćanja i razumijevanja svijeta te okolnosti u kojima živimo.

Tu je, dakako, službena i neslužbena opozicija aktualnoj vlasti i HDZ-u. Ljevica, podjednako u crvenoj i crveno-zelenoj formi, gotovo da zasluzuje samo prijezir. Doma se dala uhvatiti u Milanovićevu mrežu pa joj je osnova djelovanja postala samo mržnja, očitovana u podršci njegovu napadu na ustav i ustavni poredak, a vani ga također slijedi u sumanutom razumijevanju za ruske interese i ulozi korisnih budala diktatora iz Kremlja. (I sve, naravno, na račun Ukrajine.) Jedan je dio desnice ulaskom u vladu na dobru putu normalizacije, ali drugi je i dalje izvan svake kontrole: slijepo u Hrvatskoj pokušava kopirati štetne i nezdrave američke prakse, a u Europi glumi autodestruktivni suverenizam koji, međutim, također ide u korist samo Rusiji.

Ako se stanje u Hrvatskoj ikada vrati nagore, onda će za to veliku odgovornost snositi brojni mediji. Ne može biti, naime, normalno, tj. racionalno i odgovorno, daleko veći prostor posvetiti *de facto* sitnom kriminalu u brojnim hrvatskim sredinama, a vijest da hrvatski premijer vodi glavnu riječ na kongresu najjače europske političke stranke (koja pritom i vodi Europsku uniju) objaviti nekako uzgred i bez komentara. Bez ikakva ustezanja prst optužbe usmjeravamo i prema našim kulturnim, društvenim i znanstvenim elitama. Puno više pišu i govore o fenomenima koji su, parafrazirajući Gaddisa, primjeri neuspješnih strategija, a nerijetko i promašeno traže bolju prošlost (kakva, naravno, nikad nije postojala), a ne pišu i ne govore o onome što je stvarno važno – ili što je tema – poput nove međunarodne snage Hrvatske. Provinciju nitko ne uzima ozbiljno, i u tom grmu leži zec domaćih provincijalaca.

Aktualno HDZ

A sada – stranka!

Radimo, gradimo, obećavamo i svoja obećanja ispunjavamo. Koliko komuniciramo vrijednosti od kojih smo satkani bez kojih sve što radimo ne bi bilo dovoljno i koliko smo u toj komunikaciji vjerodostojni?

Mario Kapulica

Kad sam se uključio u rad Hrvatske demokratske zajednice, više od godinu dana prije njezina osnivanja, odgovor na pitanje „zašto“ bio je vrlo jednostavan. Naznaka da bih mogao barem malo pridonijeti ideji stvaranja hrvatske države bila je i više nego dovoljna. Detalji me nisu zanimali, a činjenica da je pokret vodio Franjo Tuđman oslobođila me dvojbi i razmišljanja o ispravnosti tog puta. Ono što me danas muči jest činjenica da sam tada, opasnostima nasuprot, puno više uživao u sudjelovanju u radu HDZ-a nego danas, kad opasnosti nema, a stranka je znatno bolje strukturirana i kao takva nesumnjivo postiže velike rezultate za Hrvatsku. Pitam se imam li pravo na takvo razmišljanje i je li nedostatak emocija, energije i propulzivnosti devedesetih u meni usadio tu prokletu klicu nerealnih očekivanja? Je li traženje osjećaja koje bih ponovo želio doživjeti, što se iz niza razloga neće dogoditi, glavni uzrok mog latentnog nazadovoljstva onime što je ispod razine osjećaja koje smo tada dijelili: zajedništva, otvorenosti i solidarnosti u ludoj hrabrosti činjenja u skladu s Tuđmanovom maksimom: „Sve za Hrvatsku, Hrvatski ni za što“? I na kraju (ako baš hoćete), one vrste poistovjećivanja s državom u nastajanju zbog koje su nas često prozivali? Da, bit će da je to!

HDZ je naš zajednički nazivnik, a Hrvatska nam je iznad svega

Sada kad sam se suočio sam sa sobom pitam se možemo li unatoč izmijenjenim okolnostima dovesti na višu razinu vanjsku manifestaciju svojih kohezivnih elemenata bez pretenzija da vratimo nešto čega više nema, barem ne u istoj mjeri kao nekada, a to su borbenost i nesalomljiva snaga za-stupanja onoga u što vjerujemo? I svako od pitanja koja si postavljam, posebice nakon što opetovani pozivi predsjednika stranke da se to dogodi ne rezultiraju masovnim aktivnostima, izaziva nova. No, ovaj tekst ne bi imao smisla ako barem ne pokušam dati neke odgovore. Dakle, te 1989. hrvatske države nije bilo – bila je stranka. Institucija nije bilo – bio je HDZ kao pokret koji će na sebe preuzeti sve prerogative organizi-

ranosti koji su potrebni za stvaranje države. Strogo definirane unutarnje stranačke strukture nije bilo – ali je itekako bilo neupitne hijerarhije u najvažnijim pitanjima te bezgranične dinamike pogonjene slobodnim odabirom svih aktivnosti za njihovo ostvarivanje.

Odgovorno tvrdim, i spremam sam to argumentirati na sto načina, da smo od političkog aktivizma digli ruke i obeshrabrili vrstu djelovanja bez kojega politika ima smisla samo za ljude koji zauzimaju (često preko svake mjere) pozicije u stranačkoj strukturi.

Puno je argumenata kojima se ovo može objasniti. Danas je država najvažnija struktura pa otuda i dojam da stranačka struktura više nije toliko važna. Danas se najveća dinamika političkog djelovanja odvija funkcioniranjem tijela vlasti i unutar njih pa otud i izostanak istinskog političkog djelovanja preko stranačkih tijela i unutar njih, što me na trenutke navodi na pomisao da nam politički krvotok pati od ozbiljnih zastojia. Danas se politički zanat kuje u ministarstvima, zavodima, javnim tvrtkama, lokalnim tijelima vlasti, javnim poduzećima pa otud i niska osobna političnost i prepoznatljivost te kronični izostanak ambicije za javnim i jasnim stranačkim djelovanjem mnogih naših dužnosnika. Županijske skupštine i odnosi u njima tako su postali važniji od županijskog odbora i politike HDZ-a, gradske skupštine od gradskog odbora stranke, a vlada i ministarstva nisu iznad najviših stranačkih tijela samo zbog neumoljive upornosti Andreja Plenkovića u sazivanjima stranačkog predsjedništva i Nacionalnog odbora.

Nema mesta začahurenosti u suvremenoj politici!

I na kraju imamo još dva fenomena koja nam ne idu na ruku. Prvi je znatan broj čelnika koji stranačkim tijelima upravljaju predugo, gotovo po načelu prava dosjelosti, neovisno o



Foto: Matija Habljak / PIXSELL

kvaliteti rada ili izbornih rezultata. Drugi je proces koji ide u obrnutome smjeru od onog koji smo imali devedesetih. Devedesetih smo preko stranačkih ljudi i stranački izgrađenih političara u državnu strukturu (koja je uvijek sporija) ubrizgavali potrebnu život, agilnost i ambiciju. Danas mi se nekad čini da je u stranci imperativ kreirati ljude koji će se u taj, po logici stvari puno birokratskiji mehanizam, savršeno uklopiti. A što je više te uklapljenosti, snaga i prepoznatljivost stranke su manji, manji je prostor djelovanja i uže su mogućnosti političkog istupanja. Spomenuti fenomeni događaju se paralelno i u dovoljnoj mjeri da ostave trag na samome biću političke stranke, a pritom u sebi nose klicu umrvljajuće začahurenosti koju stranka odgovorna za Hrvatsku nikada ne bi smjela pustiti u svoje dvorište.

Županijske skupštine i odnosi u njima tako su postali važniji od županijskog odbora i politike HDZ-a, gradske skupštine od gradskog odbora stranke, a vlada i ministarstva nisu iznad najviših stranačkih tijela samo zbog neumoljive upornosti Andreja Plenkovića u sazivanjima stranačkog predsjedništva i Nacionalnog odbora.

A onda smo to dvorište po raznim kriterijima toliko pendantno podijelili da oštri rubovi naše unutarnje strukturi ranosti ne samo da djeluju immobilizirajuće nego i režu svaki

razumno poriv za političkim aktivizmom koji prvo napravi pa pita jer ne smije gubiti vrijeme. Priznajem da sam se uvek zalagao za što strukturiraniji rad stranke, no ponekad se upitam jesmo li ispravno reagirali na sve neželjene nuspojave modela koji smo izabrali i koji često previše ovisi o pojedincima bez kojih se ništa ne događa. Što i ne bi bio toliki problem da se s njima (odnosno pod njihovim vodstvom) događa barem nešto od onoga što je jednoj organizaciji potrebno da bi bila politička stranka. Što sad i kako dalje?

Teza prva: nema politike bez improvizacije

Večer uoči znamenitog skupa poznatog pod nazivom „Cvjetna nedjelja“, koji je 8. travnja 1990. na tadašnjem Trgu Francuske Republike održao Tuđmanov HDZ, odlučili smo da bi bilo dobro na skupu imati ključne poruke na transparentima. Brzo smo vlastitim novcem kupili papir i flomastere u studentskoj papirnici preko puta HDZ-ove barake u Savskoj, smislili i ispisali slogane. Ali ono što smo napisali nismo imali na što staviti. Trgovine nisu više radile. Kad smo tadašnji tajnik Izvršnog odbora stranke Jure Ivančić (u rangu današnjeg glavnog tajnika stranke) i ja (kao član Izvršnog odbora i neformalni šef mladeži) u neko doba noći došli do moje roditeljske kuće i počeli trgati drvenu građu s našeg još neuređenog potkovlja, moj pokojni otac nam je rekao: „Momci, ovako kako ste vi krenuli nećete stvoriti državu. Pa vi noć prije radite stvari za ujutro!?!“ Sjećam se da sam mu odgovorio: „Možda

Aktualno HDZ

nismo vrhunski organizirani, ali smo vrhunski improvizatori i upravo zato ćemo uspjeti!“.

Razmišljam kako bi danas jedna takva operacija tekla... Ako bi se uopće sjetili da nam trebaju transparenti, tko bi na brzinu smislio slogan? I tko bi te sloganе odobrio? Kako bi kupili ono što treba ako nam računovodstvo ne radi, a trošak nije najavljen? Tko bi nam u to doba noći otvorio vrata da ču-pamo građu iz njegova potkovlja i konačno: tko bi uopće te transparente držao na skupu? Postoji li danas dovoljno ljudi koji su inspirirani i motivirani reagirati u trenutku tako da od ideje do realizacije praktički nema ama baš nikakvih zastoja jer su sami preuzeli odgovornost? Želimo li uopće improvizaciju ili je smatramo nepoželjnom? Odvraćamo li politički za-interesirane članove od takva djelovanja jer ih ne smatramo dovoljno sistemskima i jer se bojimo da bi nam takva vrsta „nekontroliranog“ aktivizma mogla štetiti? Jesmo li svjesni čega se kao HDZ odričemo i u što se pretvaramo razmišljajući na takav način? Mislim da je osvješćivanje tog problema po-četni korak za rješavanje zamrlosti našeg šireg angažmana. Odgovorno tvrdim, i spremam sam to argumentirati na sto načina, da smo od političkog aktivizma digli ruke i obeshrabili vrstu djelovanja bez kojega politika ima smisla samo za ljude koji zauzimaju (često preko svake mјere) pozicije u stranačkoj strukturi. A oni nisu dovoljni – ne samo zato što su za aktivizam manje motivirani i što zbog svojih formalnih funkcija tomu nisu skloni – nego i stoga što već odavno svoje interese ostvaruju gotovo isključivo unutar tako umrtvljene, uljuljane i prividno gotovo beskonfliktne stranačke strukture. Mislim da grijěšimo dok tako radimo i da bi za budućnost Hrvatske demokratske zajednice bilo dobro da s time čim prije prestanemo.

Zašto stranka, koja ima sasvim dovoljno novca, ne bi poticala političke inicijative HDZ-a diljem Hrvatske, definirala iznos sredstava za tu namjenu i otvorila pristup svima koji se jave? Svatko tko ima ideju neka predloži, a stranka će izravno i bez puno komplikiranja podržati sve zdravorazumske inicijative.

Da, istinski politički aktivizam koji smo živjeli izgubio se i u našim redovima. Utješno je da nismo izgubili sposobnost organiziranja čak i najvećih skupova, poput stote obljetnice rođenja Franje Tuđmana ili 25. obljetnice smrti ratnog ministra Gojka Šuška. Aktivizam po logici stvari dolazi s terena i ne ovisi o poticajima iz središnjice stranke ili samoga stranač-kog vrha, ali ne bi bilo loše poslati pokoji pozitivni signal da je aktivizam dobrodošao. Kad sam razmišljao o tome, palo mi je

na pamet da predložim predsjedniku primjenu modela kojim država već godinama potiče brojne projekte. Zašto stranka, koja ima sasvim dovoljno novca, ne bi poticala političke inicijative HDZ-a diljem Hrvatske, definirala iznos sredstava za tu namjenu i otvorila pristup svima koji se jave? Svatko tko ima ideju neka predloži, a stranka će izravno i bez puno komplikiranja podržati sve zdravorazumske inicijative.

Nije baš uobičajeno, ali to vam je nešto kao princip pozitivne diskriminacije, kojim se neke stvari izravno potpomažu kako bi se ubrzali spori prirodnii i željeni procesi. Recimo, podzastupljenost žena na stranačkim listama, koju država penalizira. Ako ne ide drukčije, trebamo po istome modelu penalizirati nedostatak političkog aktivizma u pojedinim sredinama. Pa ako ni to ne ide, idemo izravno poticati i potpomagati aktiviste koji postoje i koji, dok se za nešto zalažu i bore, imaju samo svoj aktivizam. Nije bitno koje, mogu to biti oni koji su do neki dan čistili svoj kvart u Sesvetama ili vozili motore na posvećenju motorkotača u Dugom Selu.

Druga teza: nema improvizacije bez poticanja aktivizma

Improvizacija je djelovanje *ad hoc*, bez posebne pripreme, u trenutku, na temelju osjećaja koji ti govori da trebaš nešto napraviti. Zahtijeva i određenu vrstu političkog i organizacijskog snalaženja, ne trpi dugotrajna usklađivanja ni različite razine potrebnog odobravanja. Samim time nekima će se učiniti da je zbog svoje nepredvidivosti to djelovanje izvan kontrole te ne priliči dobro strukturiranoj organizaciji. Uvjeren sam da se ova dva djelovanja međusobno ne tuku i da bez aktivizma stranačke političke aktivnosti poprimaju obilježja isuviše predvidiva i pomalo dosadna predstavljanja poruka i ideja. Dugotrajnim zanemarivanjem ovakva djelovanja pomalo se gubi ta sposobnost koja nas je nekada resila i davala nam prednost pred svima drugima.

Hrvatska demokratska zajednica ne bi smjela ostati bez te sposobnosti. U suprotnom se pretvaramo u, kako to predsjednik stranke voli reći, „projekt-menadžere“. Gledao sam istupe kandidata za najviše lokalne dužnosnike neovisno o stranačkoj pripadnosti: natječu se u projektnom menadžmentu do te mјere da se zapitam jesmo li politička organizacija ili građevinsko poduzeće, kao da je na izborima jedini kriterij tko će nabaciti više asfalta ili sagraditi više zidova. Zato mislim da liderstvo iz HDZ-a ne smije nestati i da je ono malo samovolje koja liderstvo obično prati lakše podnijeti negoli bezidejnu učmalost, baš kao što sve strukture vlasti ne mogu nadomjestiti operativno agilnu i vrijednosno okupljujuću snagu stranke. Tuđman je rekao da svaka vlada koja iza sebe nema snažnu stranku djeluje u zrakopraznom prostoru. Ne-mojmo to zaboraviti!

Aktualno HDZ

Kako smo obilježili pobjedu na višestranačkim izborima 1990.

Foto-reportaža s obilježavanja od 22. travnja 2025.



Aktualno Vlada

Nikada se nećemo umoriti u potrazi za našim nestalima!

Zbog svih žrtava koje smo podnijeli za slobodnu i neovisnu Hrvatsku, kao i zbog budućih naraštaja, ustrajat ćemo u promicanju istine i očuvanju vrijednosti iz Domovinskog rata

Tomo Medved

Republika Hrvatska 34 godine od početka oružane velikosrpske agresije traga za još 1748 nestale i smrtno stradale osobe nepoznata mjesta ukopa. Riječ je o najdugotrajnijoj posljedici Domovinskog rata i najsloženijem humanitarnom pitanju. Prepoznajući važnost i složenost tog procesa te usmjereni na istinski napredak, od prvoga dana moga mandata na čelu Ministarstva hrvatskih branitelja, koje je nadležno za traženje osoba nestalih u Domovinskom ratu, to bolno pitanje prioritet je u našem radu.

To potvrđuje i činjenica da smo od 2016. u cijelosti unaprijedili proces traženja te u svim segmentima intenzivirali aktivnosti. Tako smo na temelju prikupljenih saznanja proveli terenska istraživanja 420 lokacija i pretražili gotovo milijun četvornih metara, a sve radi pronalaska prikrivenih grobnica i posmrtnih ostataka žrtava za kojima njihovi bližnji tragaju više od tri desetljeća.

U svakoj prilici apeliram na sve koji mogu pomoći u pronalasku nestalih osoba da svoja saznanja podijele s Ministarstvom hrvatskih branitelja ili drugim nadležnim tijelima Republike Hrvatske kako bi pridonijeli rješavanju tog prioritetskog humanitarnog pitanja i pridonijeli miru u obiteljima koje još uvijek traže. Zahvalan sam im na beskrajnom strpljenju i povjerenju koje nam, a i meni osobno, iskazuju.

Najveći broj lokacija pretražen je na području Vukovarsko-srijemske županije, potom slijede Sisačko-moslavačka, Osječko-baranjska i Požeško-slavonska županija. Na širem području Vukovara pronašli smo šest masovnih i više pojedi-

načnih grobnica, a na području cijele Hrvatske više od 40 pojedinačnih grobnica, iz kojih su ekshumirani posmrtni ostaci najmanje 222 osobe, a identificirano je 315 osoba. (Neka čitatelj ne bude zbumen samo prividnom neusklađenošću brojeva. U red identificiranih osoba, naime, uključeni su i pojedinci čiji su posmrtni ostatci prije zbrinuti, ali tek je nedavna vladina nabavka suvremene opreme omogućila njihovu identifikaciju.) Ono što je meni i svima nama koji radimo u tom procesu važno jest da smo žrtvama napokon vratili identitet i omogućili da počivaju u miru, a njihovim obiteljima da saznaju gdje su njihovi najmiliji, dostoјno ih pokopaju i imaju mjesto gdje će zapaliti svijeću jer oni su nam najsnažniji poticaj u našem svakodnevnom radu. I zato ne stajemo ni kada se čini nemogućim.

Ispod gomile otpada pronalazili smo ostatke ubijenih osoba

A upravo takvim se činilo traženje posmrtnih ostataka na golemu odlagalištu otpada Petrovačka dola kod Vukovara, koja je za nas bila najveći izazov dosad, ali rezultati nas ohrabruju da nastavimo pretraživati tu lokaciju jer vjerujemo kako se upravo tamo kriju još mnoge neriješene sudsbine. To je najsloženija i najzahtjevnija masovna grobница pronađena na području Hrvatske. To nekad aktivno odlagalište otpada počeli smo pretraživati u travnju 2022. na temelju informacija do bivenih od Sigurnosno-obavještajne agencije, a dvije godine poslije, u svibnju 2024. pronašli smo posmrtnе ostatke, nakon čega je uslijedila njihova također zahtjevna ekshumacija te dugotrajna identifikacija žrtava.

O zahtjevnosti lokacije najbolje govori da je u protekle tri godine, koliko se dosad pretražuje to smetlište, iskopano, pregledano i izvezeno više od 110 000 m³ raznog smeća i otpada, među kojima su bile i životinjske kosti. Odmah nakon pronalaska prvih posmrtnih ostataka osobno sam zatražio obustavu



Foto: Davor Javorović / PIXSELL

odlaganja otpada na toj lokaciji, koja se i dalje pretražuje, a potom sam povezao sve nadležne institucije i tijela kako bi se pronašla alternativna lokacija te sigurno uklonilo azbestno brdo ispod kojega se možda krije još posmrtnih ostataka.

Od 2016. u cijelosti smo unaprijedili proces traženja te u svim segmentima intenzivirali aktivnosti. Tako smo na temelju prikupljenih saznanja proveli terenska istraživanja 420 lokacija i pretražili gotovo milijun četvornih metara, a sve radi pronalaska prikrivenih grobnica i posmrtnih ostataka žrtava za kojima njihovi bližnji tragaju više od tri desetljeća.

Dosad su iz te masovne grobnice ekshumirani posmrtni ostaci najmanje 31 žrtve, koliko ih je identificirano tijekom ožujka i travnja ove godine. Među njima je 19 hrvatskih branitelja i 12 civilnih žrtava, od kojih su tri žene, a većina su višestruki stradalnici. Među njima je i djelatnik nekadašnjeg Vuteksa, za kojega je njegov sin izjavio kako je „mama slutila da je ubijen jer je potpisivao radne naloge HDZ-ovom kemijском“, te ustvrdio da su ga ubili „lokalni Srbi koji su ga poznnavali“. No najvažnija mi je njegova poruka: „Tijekom svih ovih godina vjerovao sam da će institucije odraditi svoj posao“. I jesmo!

Pronalazak nestalih osoba dokaz je počinjenih zločina i preduvjet je kaznenog progona

Ta grobna simbolizira svu brutalnost velikosrpskih agresora, koji su premještanjem posmrtnih ostataka s primarne lokacije u ovu sekundarnu, moguće i tercijarnu grobnicu, počinili zločin nad zločinom pokušavajući zauvijek sakriti žrtve, što je dokaz njihove daljnje dehumanizacije, s jasnim ciljem prikrivanja zločina. To su teške ljudske sudsbine koje nikoga ne ostavljaju ravnodušnima, ali i jasni pokazatelji razmjera

počinjenih zločina, a znamo da ratni zločin ne zastarijeva. I zato je s nama na sve tri identifikacije bio i glavni državni odvjetnik Ivan Turudić, koji otputovala prati istraživanja na Petrovačkoj dolini. To mjesto simbolizira bolne i teške sudsbine obitelji žrtava, ali i ustrajnost Ministarstva hrvatskih branitelja u traženju istine.

Taj pronalazak i sva naša postignuća u proteklih devet godina rezultat su predanog rada institucija Republike Hrvatske i svih koji su uključeni u taj iznimno složen i osjetljiv proces, koji je prioritet Ministarstva hrvatskih branitelja kao nadležnoga tijela u toj nesporno najhumanijoj misiji.

Upravo radi odgovornog i sustavnog pristupa 2019. prvi smo put donijeli Zakon o osobama nestalima u Domovinskom ratu, kojim smo se obvezali tražiti nestale i kad nema živućih srodnika; tim je zakonom unaprijedena i osnažena međuresorna suradnja kao ključni mehanizam u provedbi aktivnosti u procesu traženja nestalih osoba.

Osnažili smo ljudske resurse Ministarstva hrvatskih branitelja, otvorili područne ispostave u Vukovaru i Splitu, ojačani su i timovi MORH-a koji rade na terenu zajedno s djelatnicima Ministarstva hrvatskih branitelja; u potpunosti smo modernizirali metodologiju rada i uveli inovativne metode pretrage terena te nabavili najsuvremeniju opremu kao što su bespilotne letjelice, geološki radar, tzv. cadaver psi... Sredstvima koja je osigurala Vlada nabavili smo i najsuvremeniju opremu za obradu i identifikaciju posmrtnih ostataka u DNA laboratorija Zavoda za sudsku medicinu i kriminalistiku Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Vapaji obitelji nama su najsnažniji poticaj, a pronalazak svih nestalih naš je najveći prioritet

Posebnu pozornost posvećujemo odnosu s obiteljima nestalih i udrugama koje ih okupljaju kako bismo zajedničkim djelovanjem iznašli nove puteve za unaprjeđenje procesa traženja. U predstojećem razdoblju Ministarstvo hrvatskih branitelja nastavit će predano raditi na prikupljanju i istraživanju saznanja o prikrivenim grobnicama, nastaviti ulagati napore u rješavanje slučajeva neidentificiranih posmrtnih ostataka kao i u daljnji razvoj resursa i unaprjeđenje metodologije rada.

U svakoj prilici apeliram na sve koji mogu pomoći u pronalasku nestalih osoba da svoja saznanja podijele s Ministarstvom hrvatskih branitelja ili drugim nadležnim tijelima Republike Hrvatske kako bi pridonijeli rješavanju tog prioritetskog humanitarnog pitanja i pridonijeli miru u obiteljima koje još uvijek traže. Zahvalan sam im na beskrajnom strpljenju i povjerenju koje nam, a i meni osobno, iskazuju. Njihovi vapaji – molimo vas, nemojte se umoriti i nemojte odustati – najsnažniji su nam poticaj, a pronalazak svih nestalih naš najveći prioritet.

No želim apelirati i na one koji dezinformacijama i politiziranjem štete tom iznimno složenom i osjetljivom procesu te uz nemiravaju obitelji, koje su nama najvažnije.

Zbog svih naših žrtava koje smo podnijeli za slobodnu i neovisnu Hrvatsku, kao i zbog budućih naraštaja, ustrajat ćemo u promicanju istine i očuvanju vrijednosti iz Domovinskog rata i nikada se nećemo umoriti u traženju naših nestalih.

Lokalni izbori 2025.



Zajedno do još jedne pobjede!

U sinergijskome radu sa županijama, gradovima i općinama Vlada će i dalje ulagati u razvoj svakoga dijela Hrvatske

Andrej Plenković

Drage Hrvatice i Hrvati, građanke i građani, pred nama su lokalni izbori na kojima se odlučuje tko će u naredne četiri godine predstavljati općine, gradove i županije, koji će se projekti financirati, ali i koje će se društvene vrijednosti zastupati i zagovarati.

Hrvatska demokratska zajednica već je devet godina jamac političke stabilnosti Hrvatske, ključne za razvoj zemlje, posebice u krizama s kojima smo se odvažno suočili, uz solidarnost i brigu o najranjivijima. Vlada predvođena HDZ-om dosljedno je donosila odluke u interesu građana – od očuvanja radnih mjeseta do provedbe strateških projekata, vodeći pritom računa o posebnostima svakoga dijela Hrvatske. Stabilnost na nacionalnoj razini stvarala je i dalje stvara sigurnost na lokalnoj, omogućujući županijama, gradovima i općinama dugoročno planiranje i pokretanje investicija. Rezultat je te politike da su nam građani već treći put dali podršku za vođenje Vlade, što je odraz povjerenja, ali i odgovornosti koju osjećamo za razvoj svakoga dijela naše domovine.

Budućnost Hrvatske počiva na ulaganju u obrazovanje, jačanje obitelji i demografsku revitalizaciju, a to je nesumnjivo temeljno pitanje opstanka Hrvatske. Pokrenuli smo investicijski ciklus vrijedan 2,7 milijarda eura za izgradnju i obnovu više od 1000 škola i sportskih dvorana te 900 vrtića. Cilj je da do 2030. svako dijete ima mjesto u vrtiću i da sva nastava bude organizirana u jednoj smjeni.

Uz dokazane kandidatkinje i kandidate predstavili smo i program NACIONALNA SNAGA. LOKALNA VIZIJA., koji u cijelosti utjelovljuje našu politiku u proteklih devet godina, utemeljenu na četiri načela: iskren dijalog i partnerstvo, uz česte posjete, sastanke i obilaske, za uzajamno razumijevanje potreba i prioriteta; funkcionalna decentralizacija koja znači više ovlasti – od darovanja imovine, određivanja stope poreza na dohodak pa do spajanja općina preko zajedničkih službi; nastavak fiskalne decentralizacije koja županijama,

gradovima i općinama donosi više prihoda i više sredstava za realizaciju projekata (zahvaljujući Vladinim mjerama prihodi jedinica lokalne i područne samouprave povećani su za 2,1 milijardu eura); projektna suradnja koja znači realizaciju projekata iz nacionalnih i europskih sredstava. Hrvatska je trenutačno u plusu za približno 16,3 milijarda eura usporedi li se uplate i isplate iz proračuna EU-a.

Rezultati naših politika pokazuju da decentralizacija nije samo politički slogan nego i konkretan alat za ravnomjeran razvoj i poboljšanje kvalitete života građana!

Svaki kraj Hrvatske jednako je vrijedan modernog razvoja i jednakih prilika

Vlada predvođena HDZ-om osigurala je snažnu finansijsku podršku za sve dijelove Hrvatske – s posebnim naglaskom na Slavoniju, Banovinu, Dalmatinsku zagoru, Gorski kotar, Liku, kao i za sva brdsko-planinska, potpomognuta i otočna područja. Naš cilj ostaje jasan: omogućiti svakomu da ostane, živi i uspijeva ondje gdje želi – bilo na otoku, bilo na selu ili u velikome gradu. Ispravili smo nepravdu prema Slavoniji i omogućili bolji pristup europskim fondovima, a preko Projekta Slavonija, Baranja i Srijem ugovorili više od 3 milijarda eura!

Za razvoj hrvatske poljoprivrede na raspolaganju nam je gotovo 3,8 milijarda eura iz europskih izvora što je snažna poluga za modernizaciju proizvodnje, jačanje prehrambene sigurnosti i očuvanje tradicije hrvatskoga sela.

U narednome razdoblju prepoznajemo gradove kao glavne pokretače regionalnog ekonomskog rasta i razvoja. Upravo smo za njih osigurali dvostruko više sredstava nego u pretходnoj finansijskoj perspektivi EU-a – 800 milijuna eura za razvoj 23 urbana područja u okviru mehanizma integriranih teritorijalnih ulaganja (ITU).

Kvaliteta života građana uvelike ovisi o razvijenoj infrastrukturi

Budućnost Hrvatske počiva na ulaganju u obrazovanje, jačanje obitelji i demografsku revitalizaciju, a to je nesumnjivo temeljno pitanje opstanka Hrvatske. Pokrenuli smo investicijski ciklus vrijedan 2,7 milijarda eura za izgradnju i obnovu



Foto: Vlada Republike Hrvatske

više od 1000 škola i sportskih dvorana te 900 vrtića. Cilj je da do 2030. svako dijete ima mjesto u vrtiću i da sva nastava bude organizirana u jednoj smjeni.

U cestovnu infrastrukturu uloženo je više od tri milijarde eura, a do kraja desetljeća svi krajevi Hrvatske bit će prometno ravnopravno povezani. Bit će dovršen hrvatski dio koridora 5C, izgrađen tunel Kozjak, a poseban naglasak stavlja se na projekt obilaznice Splita, od Trogira do Omiša. Dovršit će se autocesta do Dubrovnika, brze ceste do Koprivnice i Požege, od Bjelovara prema Virovitici, kao i brza cesta koja će povezati Varaždin, Lepoglavu, Ivanec i Krapinu. Nastaviti ćemo radove na izgradnji vukovarske obilaznice i Srijemske transverzale. Dovršit ćemo rekonstrukciju ceste Jelsa – Sučuraj.

Zdravstvena infrastruktura podignuta je na novu razinu uz više od 2,4 milijarde eura ulaganja, dok se investicijskim ciklusom jača i digitalna povezanost – uključujući uvođenje 5G mreže i razvoj širokopojasnog interneta u svim krajevima zemlje.

Proces obnove je intenziviran, uz realizaciju ulaganja od 3,6 milijarda eura – 2,1 milijarda eura za zagrebački i 1,5 milijarda eura za petrinjski potres – što odgovara vrijednosti čak sedam Peljeških mostova s pristupnim cestama.

Prioriteti budućnosti

Hrvatski BDP 2016. iznosio je 47 milijarda eura, a do kraja 2025. dosegnut će 94 milijarde eura – gotovo dvostruko više. Snažan gospodarski rast želimo pretočiti u poboljšanje životnoga standarda svake obitelji. Zato potičemo rast prosječne plaće (86 %), mirovinu (80 %) i socijalnih primanja, uključujući inkluzivni dodatak za osobe s invaliditetom. Uveli smo roditeljski dopust s punom plaćom za jačanje obitelji, a osigurat ćemo i trajni godišnji dodatak na mirovinu za naše

umirovljenike. Tomu će pridonijeti i realizacija programskih prioriteta HDZ-a za iduće razdoblje: bolje plaće, veće mirovine i priuštivo stanovanje, desetljeće ubrzanog razvoja, sigurnost i obrana, energetska, digitalna i zelena tranzicija te očuvanje i promicanje nacionalnih vrijednosti.

Hrvatska demokratska zajednica već je devet godina jamac političke stabilnosti Hrvatske, ključne za razvoj zemlje, posebice u krizama s kojima smo se odvažno suočili, uz solidarnost i brigu o najranjivijima.

Naše demokršćanske, obiteljske i domoljubne vrijednosti očituju se i u javnim politikama – osobito na području rada, demografske obnove i očuvanja kulturnog identiteta. Sustavno njegujemo i promičemo dostojanstvo hrvatskih branitelja, istinu o Domovinskom ratu te nastavljamo intenzivnu potragu za još 1748 nestalih osoba. Nakon izgrađena četiri veteranska centra izgraditi ćemo ih još pet te osnovati dodatnih pet braniteljskih centara za osnaživanje i skrb o hrvatskim braniteljima!

Umjesto populističke retorike i politika koje bi Hrvatsku odvele u izolaciju, ili politika isključivosti praćene nametnjem lažnih etiketa s ljevice, HDZ zagovara odgovornu i razboritou politiku usmjerenu na opipljive rezultate za građane, stabilnost i dugoročni nacionalni interesi.

S čvrstim osloncem u baštini dr. Franje Tuđmana, okrenuti smo budućnosti i novim izazovima. Uvjeren sam da ćemo, uz naše dokazane kandidate, na lokalnim izborima potvrditi da je HDZ i u devetoj godini mandata vodeća politička snaga – a potom u sinergijskome radu nastaviti raditi za boljšak Hrvatske!



Lokalni izbori 2025.

Uspjesi vs. politizacija

Lokalni izbori u znaku nikad većeg razvoja naših općina, gradova i županija te oporbene manipulacije

Mario Kapulica

Nakon niza izbora u kojima sudjeluju naše lokalne organizacije uskoro slijede i oni koji su s njima najizravnije povezani. Test je to za naše lokalne organizacije, njihove čelnike i kandidate uoči lokalnih stranačkih izbora koji će uslijediti. Dojam je da ih golema većina dočekuje spremno i jedva čeka odmjeriti snage sa svojim političkim takmacima. Zašto i ne bi kad su rezultati njihova posljednjeg mandata i više nego vidljivi, dočim rezultati onih sredina u kojima su taj mandat do sada imale druge stranke pokazuju nedoraslost i ispraznost njihovih politika.

Za sada bez zlokobne sjene Zorana Milanovića

Iako dobro upućeni izvori tvrde da se Milanović osobno zaževo za ulazak u igru nekolicine lokalnih kandidata, čini se da će njegovo miješanje u samu kampanju biti barem malo manje protuustavno negoli dosadašnje. No, nerealno je očekivati da ga tijekom kampanje nećemo češće viđati na raznim oporbenim priredbama i da se do kraja odrekao nastojanja da iskaže svoju političku netrpeljivost prema hadezevcima – gdje god oni bili. Nakon mahnitog divljanja na parlamentarnim izborima teško da će svoj karakter umiriti obilaskom salamijada na kojima daje potporu proizvodnji autohtonih tradicijskih proizvoda, prijemima u povodu Svjetskog dana zdravlja i otvaranjem lokalnih rekreacijskih centara.

Nesretni Siniša Hajdaš Dončić toliko se pogubio da Milanoviću neće biti moguće šutke pratiti kampanju, koliko god za sada odolijeva tom svom porivu. Mediji ga, unatoč svim nedosljednostima i svoj šteti koju je ostavio iza sebe, i dalje uglavnom smatraju simpatičnim „relaksatorom političkih prilika“ na unutarnjem i međunarodnom planu. Tako čitamo da je nedavni posjet Zorana Milanovića Crnoj Gori “ipak malo relaksirao odnose“. Jer i inače kad nešto treba relaksirati, samo pozoveš Milanovića. Što me podsjetilo na Stipu

Mesića. Koji je također bio odličan relaksator. U jeku borbe za Hrvatsku, uoči Oluje, pisao je američkom Kongresu da Hrvatsku treba izolirati, a Tuđmana smijeniti, a sve kako bi relaksirao Srbe, valjda da ne budu u grču što su nas klali i ubijali.

Jasno je da golema većina općinskih, gradskih i županijskih organizacija HDZ-a izbore dočekuje spremno i jedva čeka odmjeriti snage sa svojim političkim takmacima. Zašto i ne bi kad su rezultati njihova posljednjeg mandata i više nego vidljivi, dočim rezultati onih sredina u kojima su taj mandat do sada imale druge stranke pokazuju nedoraslost.

Onda je nakon naše pobjede, da bi malo relaksirao Sarajevo, pisao i Amerikancima i cijelom svijetu traktat kako treba ukinuti konstitutivnost hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovini i stvoriti unitarističku BiH. U međuvremenu je, kako bi relaksirao one koji su Hrvatskoj preko Haškoga suda htjeli staviti omču oko vrata, kao lažni svjedok išao stavljati omču oko vrata našim vojnim zapovjednicima i državnoj politici. Kladim se da je razina stresa Carle del Ponte, koja je snažno rasla nakon svakog susreta s Tuđmanom, strmoglavo opada na svaki put kad bi s Mesićem popila pokoju izdajničku kavu. Koja se voljom hrvatskih birača i dalje servira u predsjedničkim dvorima i pijucka u neposrednom susjedstvu kad god tamo navrati Milanović.

„Relaksator“ u funkciji relativizacije

Vidim da Milanović pokušava relaksirati i međunarodnu zajednicu, koja potpuno iracionalno procjenjuje da je agresivna ruska politika neka stvarna opasnost. Taman posla, kaže naš predsjednik, koji sada, sve kako bi nas relaksirao, tvrdi da Rusija uopće nije u stanju ratovati iako intenzivno tuče i ubija

po Ukrajini već tri godine. Koja za ratovanje nema ni potrebnih vojnika pa u Ukrajinu valjda šalje bespotrebne. A i resursi su im slabašni, pa vojna industrija u koju su preusmjerili cje-lokupno gospodarstvo i potpora slabašne Kine, koja isto muči muku s demografskim minusima, nije nikakva opasnost.

Nakon mahnitog divljanja na parlamentarnim izborima teško da će Zoran Milanović svoj karakter umiriti obilaskom salamijada na kojima daje potporu proizvodnji autohtonih tradicijskih proizvoda, prijemima u povodu Svjetskog dana zdravlja i otvaranjem lokalnih rekreacijskih centara.

Zato se Milanović ne muči s dosjetkama i doskočicama koje ga uvijek relaksiraju. Kladim se da je razina njegove opuštenosti bila maksimalna kad je trabunjao o „otetom Kosovu“ ili o tome kako njegov frend Dodik, ponosan na svoje četnikovanje, zapravo uopće nije četnik, Putin i nije neki agresor, a agresija koju već tri godine nesmiljeno provodi i nije neki stvarni nego izmišljeni sukob. Glupi Finci i Švedani, imbecilni Nijemci te retardirani Francuzi i Britanci i ostala europska žgadija zapravo ništa ne razumiju. Tako je to kad nam je predsjednik svinja.

A svinja je, kako on to u Crnoj Gori ističe, „jedna od najinteligentnijih životinja“ pa poziva slobodnog orla da se odrene svoje slobode te poput nje živi obilato. Ova je „praktičnost“ svinje, istovjetna Milanovićevoj praktičnosti. Načela i velikih ideja nema, do slobode mu stalo nije pa životarenje uz

puno korito na izoliranom brdu prepostavlja borbi za hrvatske interese, koje i inače vrlo osebujno doživljava.

HDZ i dalje mora voditi autentične politike!

„Nacionalna snaga – lokalna vizija“ uistinu je obećavajuća i dokazana kombinacija za postizanje dobrih rezultata. Smjer naše kampanje je jasan: pokazati tko što radi i s kojim motivima. Motiv oporbe, bez obzira na politički predznak, čak i kada nudi isti ili veći broj vrtića, škola, domova umirovljenika, kilometara cesta i ulaganja u infrastrukturu, jest preko rezultata lokalnih izbora osigurati osnovu za preživljavanje do parlamentarnih, koji su daleko, te uliti kakvu-takvu nadu svojem osipajućem biračkom tijelu. Zato rezultat lokalnih izbora ima i širu dimenziju od lokalne.

Pojedinačno, svaki se naš kandidat boriti za svoju pobjedu, svaka naša teritorijalna organizacija za uspjeh u svome mjestu, a svaki naš županijski predsjednik za ukupnost rezultata u svojoj županiji i svim njezinim lokalnim jedinicama. No zbirna suma tih rezultata nije u potpunosti oslobođena nacionalnih reperkusija.

One neće, duduše, biti takve da mogu promijeniti trenutne odnose snaga, ali mogu dati ili potkresati krila politikama koje još uvijek sanjare o uništavanju Hrvatske demokratske zajednice ako se za to ukaže ikakva prilika. Bilo bi dobro da, predstavljajući sve dosadašnje i buduće projekte, naši kandidati progovore i o toj dimenziji lokalnih izbora kao i svake pojedinačne lokalne bitke, a bit će ih stotine koje će se voditi ovih tjedana.



Foto: HDZ

Lokalni izbori 2025.



Uvjeren sam u novu izbornu pobjedu!

U protekle smo četiri godine radili smo sustavno, promišljeno i za poboljšanje kvalitete života svakoga građanina naše županije

Intervjuirala: Marija Cik

Našim čitateljima predstavljamo župana Varaždinske županije Andelka Stričaka, a uvjereni smo da će ubrzo dobiti novo povjerenje birača i osvojiti još jedan mandat. Stričak je član Hrvatske demokratske zajednice od 1993. godine te je od tada na brojnim stranačkim dužnostima. Stričak je i dragovoljac Domovinskog rata iz policijskih redova i hrvatski ratni vojni invalid.

Gospodine Stričak, danas se Vaša pobjeda na izborima 2021. čini dalekom, a dobro se sjećam koliko je to tada bio važan rezultat za HDZ. Uvijek smo nekako teško dolazili do boljih rezultata u sjeverozapadnoj Hrvatskoj, a onda ste Vi izabrani za župana. Uvjereni ste, dakle, u reprizu?

Da, uvjeren sam u novu izbornu pobjedu. U pravu ste kad kažete da su ankete prije četiri godine sugerirale drukčiji ishod, ali građani Varaždinske županije su bili ti koji su mi dali povjerenje jer su prepoznali ozbiljnost, konkretnе planove i volju za razvojem svakog dijela županije. Bio je to mandat intenzivnog rada – obilježen pandemijom, krizama i posljedicama potresa i poplava – no unatoč svemu pokazali smo da znamo upravljati odgovorno, bez populizma, s jasnim fokusom na razvoj. U protekle smo četiri godine radili sustavno, promišljeno i za poboljšanje kvalitete života svakoga građanina naše županije. Vjerujem da će birači prepoznati rezultate i ponovno dati povjerenje timu koji zna, može i hoće.

Dobro, onda našim čitateljima pokažite karte, tj. recite zašto bi birači u Varaždinskoj županiji upravo Vama trebali još jednom dati povjerenje?

Prije svega – zbog konkretnih rezultata. U ovome mandatu odradujemo županijske projekte vrijedne više od 300 milijuna eura, a jednak je iznos i investicija državnih tvrtki i ustanova. Nikada u povijesti Varaždinska županija nije svjedočila takvu investicijskom zamahu – svako naše mjesto je gradilište, bilo da se nešto gradi, bilo dograđuje ili obnavlja. Ulagali smo u sve ključne sustave – od obrazovanja i zdravstva, preko

socijalnih usluga, zaštite okoliša, do kulturne baštine i prometne infrastrukture.

Na prвome mjestu uvođenje je jednosmjenske nastave u svim našim osnovnim školama, za što će uvjeti biti ispunjeni završetkom dogradnje triju škola, u Ivancu, Novoj Vesi i Strmcu Podravskom. Radi nastavka stvaranja sustava jednakih šansi pokrećemo novi investicijski ciklus u obrazovanju te smo osigurali sredstva iz različitih fondova za devet novih ulaganja u obrazovanju vrijednih 20,6 milijuna eura. Projekti izgradnje sedam školsko-sportskih dvorana prijavljeni su za financiranje bespovratnim sredstvima EU iz NPOO-a, a još šest školsko-sportskih dvorana je u fazi prijave. U području zdravstva svakako je najveći projekt, težak 45 milijuna eura, izgradnja Centralnog operacijskog bloka.

Gradi se nova zgrada Zavoda za javno zdravstvo Varaždinske županije, krenuli smo u kompletnu obnovu Minerve u Varaždinskim Toplicama, a nastavljamo i s ulaganjem u opremu, prostore i, što je najvažnije, u ljude. U području socijalne skrbi uz novi Dom umirovljenika pokrećemo Centar podrške i Centar za pomoć u kući. Razvijamo i kulturno-turističku mrežu preko deset novih centara na nacionalno i svjetski znamenitim lokacijama, a radi sigurnosti izgradit ćemo i opremiti Regionalni centar civilne zaštite. Moja je filozofija jasna – politika nije samoj sebi svrha, već alat za bolji život ljudi. I zato – imamo plan i volju za još četiri godine razvoja.

Počesto na županijskim i lokalnim razinama dosta toga ovisi o europskim fondovima. Ukratko, radi se o jedinstvenoj prilici za izgradnju prometne i druge infrastrukture, a time i za stvaranje uvjeta za rast gospodarstva te obrta. Kako ste je dosad iskoristili?

Iskoristili smo je maksimalno – i strateški. Europski fondovi za nas nisu bili samo prilika već i ključni alat za snažan investicijski ciklus u svim dijelovima Varaždinske županije. Pokrenuli smo niz kapitalnih projekata: od temeljite obnove škola i izgradnje školskih sportskih dvorana, preko prometne i komunalne infrastrukture do ulaganja u zdravstveni sustav i ustanove socijalne skrbi. U 2025. godini planiramo povući čak 41,1 milijun eura bespovratnih sredstava EU – što je dvostruko više nego 2021. godine. To nije slučajno, već rezultat

jasne vizije, spremnih projekata i kvalitetne projektne dokumentacije koja prolazi na natječajima.

Naš sustav povlačenja sredstava temelji se na tri ključna principa: pripremljenost, stručnost i ravnomjerna ulaganja. Time smo osigurali da sredstva fondova EU ne budu koncentrirana samo u urbanim središtima, već da dolaze i u manja mjesta i općine gdje čine stvarnu razliku u životima ljudi. Varaždinska županija danas više nije pasivni promatrač, već aktivni pokretač razvoja – prepoznat i na nacionalnoj razini kao primjer učinkovite i promišljene upotrebe europskih sredstava. Nastavljamo tim smjerom i u budućnosti jer znamo kako – i jer imamo projekte spremne za novu finansijsku perspektivu.

Županije su pozicionirane kao glavni posrednik između središnje državne vlasti i lokalne uprave, tj. gradova i općina. Kako ocjenjujete suradnju s Vladom i jeste li zadovoljni podrškom koju dobivate?

Suradnja s Vladom Republike Hrvatske je partnerska, konkretna i kontinuirana – upravo onakva kakva treba biti želimo li oствarivati stvarne pomake. Bez snažne koordinacije između državne, županijske i lokalne razine nema ozbiljnog razvoja. Mi u Varaždinskoj županiji toga smo itekako svjesni i zato ta suradnja funkcioniра – ne deklarativno, nego operativno. Premijera i ministre redovito upoznajemo s investicijama na našem području, a svakom posjetu prethodi rad – i rezultira potpisom ugovora, otvaranjem gradilišta ili završetkom projekta.

Zato s pravom mogu reći da premijer Plenković nikada ne dolazi u Varaždinsku županiju praznih ruku. Zahvalni smo njemu i svim članovima Vlade na podršci projektima koji su već realizirani, koji su u tijeku ili su tek pred nama. Premijer je više puta javno pohvalio vodstvo Varaždinske županije za kvalitetno vođenje projekata, a jednako mišljenje dijele i resorni ministri. Kako je sam rekao – toliko su često kod nas da se stječe dojam da održavamo zajedničke kolegije. Nama to odgovara jer to znači da su naši prioriteti prepoznati i usklađeni s prioritetima nacionalne politike: stabilno gospodarstvo, kvalitetno i dostupno obrazovanje, snažan zdravstveni sustav, razvijena prometna mreža i održivi razvoj. Na isti način surađujemo i s našim gradovima i općinama – bez obzira na političku boju njihovih čelnika. Naš je cilj jasan: bolji životni uvjeti za sve ljude u Varaždinskoj županiji.

Nije nikad dobro podcenjivati političke protivnike, ali suočavate se s kompromitiranim SDP-om i odavno potrošenim Radimirom Čačićem. Kako ih još jednom pobijediti i imate li kakvih drugih ozbiljnijih protivnika?

Ne podcenjujemo nikoga, ali još manje podcenjujemo birače. Oni jasno vide tko gradi i radi, a tko prodaje prazne priče. Mi kampanju vodimo odgovorno, pozitivno i na temeljima konkretnih rezultata. Ne bavimo se drugima jer nemamo potrebu – imamo što pokazati. No istodobno smo spremni na političku utakmicu i jasno ćemo reći ono što građani i sami vide.

Žao mi je što je SDP u našoj županiji pao pod teretom afera i istraga, ali umjesto da preuzmu odgovornost, pokušavaju za svoje greške optužiti druge. Gospodin Čačić je politički potrošen. Njegov model pogodovanja i pritisaka pripada prošlosti.



Foto: Saša Zinaj / PIXSELL

Danas građani traže poštenje, stabilnost i konkretna rješenja – a to im nudimo mi.

Oporba buči jer nema odgovornosti. Njima je dovoljno vikati s tribina, ali upravljanje traži znanje, viziju i – najvažnije – povjerenje. A povjerenje se ne gradi na lažima i podmetanjima, nego na istini i rezultatima. Poštujem sva demokratska načela, poštujem pravo svakoga da se kandidira i da govori, ali isto tako očekujem da se kaže istina. Mi vodimo, drugi napadaju. I to je razlika koju će birači ponovno prepoznati.

Toliko o ljevcici, ali što je s desnicom u Varaždinskoj županiji? Prije svega ima li je uopće, a zatim može li Vam značiti ozbiljniju poteškoću?

HDZ je stožerna snaga desnog centra i jedina ozbiljna politička opcija na desnici u Varaždinskoj županiji. Vodimo je odgovorno, bez ideoloških krajnosti, s rezultatima koji su vidljivi na svakom koraku – od škola i bolnica do cesta i projekata EU. Pojavljuju se opcije koje pokušavaju biti „desnije“, ali bez stvarnog programa, bez iskustva i bez odgovornosti.

Galama nije politika. Stabilnost, znanje i konkretna rješenja – to je ono što građani prepoznaju u nama. Ponosan sam što dolazim iz opcije koja baštini domoljublje, red i odgovornost – i dokazali smo da se na tim vrijednostima može graditi moderan, razvijen i siguran sustav. Birači to vide – i zato HDZ ima povjerenje.

Lokalni izbori 2025.



Za bolju budućnost!

Bilo mi je jasno da, želim li donijeti promjene u svojoj zajednici i osigurati bolju budućnost za nas mlade, moram biti aktivna i preuzeti odgovornost

Intervjuirala: Marija Cik

U bloku posvećenom predstojećim lokalnim izborima veću smo pažnju odlučili posvetiti i političkim nadmetanjima koja se obično u javnosti zanemaruju, onima na razini lokalne uprave, odnosno općina. Međutim, upravo je ta razina djelovanja mjesto otkud mladi kadrovi naše stranke počinju svoje političke karijere. Jedna je od takvih na ovim izborima i Ivona Valenta, kandidatkinja HDZ-a za načelniku Općine Velika u Požeško-slavonskoj županiji.

Gospođo Valenta, još nedavno ste bili izvrsna studentica, a zatim i profesorica povijesti. Onda su došli politika i HDZ. Kako i zašto?

Prije šest godina vratila sam se u moju Veliku, odlučila sam tu nastaviti svoj život. Uključila sam se u rad lokalnih udruženja, upoznala nove ljudе, ljudе s idejama o poboljšanju i unapređenju života naše zajednice. Ubrzo potom, negdje nakon lokalnih izbora 2021., dobila sam poziv da se uključim i u pokretanje Mladeži HDZ-a u Općini Velika, što je zapravo bio i početak mog političkog angažmana. Danas mogu reći da sam upravo radeći unutar prijateljskog i inspirativnog kruga mladeži stekla prva te, nesumnjivo, dragocjena politička iskustva.

Kao kandidatkinja Hrvatske demokratske zajednice istupam u ime politike modernog hrvatskog suverenizma, jedinstva, snage i zajedničke vizije razvoja Općine Velika i Požeško-slavonske županije.

Svim srcem pohvalujemo izbor mladih osoba da se aktivno uključe u politički život, a takva je, naravno, i politika naše stranke. Posebno je to dobro kad se radi o mjestima u kojima te osobe žive i planiraju još dugo živjeti.

U redu, uhvatit ću se posla pa ćemo vidjeti, prva je misao koja mi je prošla kroz glavu kad mi je ponuđeno da pokrenem rad Mladeži HDZ-a u općini. Tad još nisam imala jasno razrađenu ideju i pojam što bi sve to moglo uključivati. Početak je bio



pomalo nesiguran, ali bio je to odlučujući, prijelomni trenutak. Bilo mi je jasno, i onda i danas, da, želim li stvarati promjene u svojoj zajednici i osigurati bolju budućnost za nas mlade, moram biti aktivna i preuzeti odgovornost.

I tu je zapravo ključna pojava, nitko ne može promijeniti stvari samo sjedeći kod kuće i smatrajući da ga se to ne tiče. Ako se povučemo, ako odlučimo da „nas se to ne tiče“, zapravo prepustamo drugima da donose odluke u naše ime i time ostajemo bez mogućnosti da stvaramo promjene. Zato je važno da se mladi uključe u politiku, i to ne samo na razini „velikih“ pitanja, već na onim lokalnim, svakodnevnim stvarima koje oblikuju naš život. Želimo li utjecati na to gdje ćemo živjeti, kakve ćemo uvjete imati za rad i život, kako će izgledati naš grad, naša općina, moramo biti aktivni i angažirani.

Često se političke borbe na lokalnim razinama nepravedno marginaliziraju i zapostavljaju, a znaju biti iznimno zanimljive te dinamične. Predstavite nam, dakle, političku scenu Općine Velika?

Politička scena Općine Velika iznimno je dinamična i zanimljiva, osobito uoči lokalnih izbora. Na prošle je izbore, primjerice, izašlo čak pet stranka, svaka sa svojim kandidatom za načelnika, što jasno pokazuje da političke borbe u našoj općini nisu statične.

Uoči svakih izbora politička scena u Velikoj postane užarena jer svi kandidati i stranke žele doći do što šire podrške i izložiti svoje programe. Osim toga, izbori donose i određenu dozu napetosti jer se svaka stranka bori za bolje pozicije i mogućnost provedbe svojih ideja i rješenja. To stvara specifičan politički ambijent, vrlo dinamičan i često prepun strasti i rasprava jer svaki kandidat želi osigurati da njegov plan za budućnost Općine Velika bude prepoznat.

Hrvatska demokratska zajednica je, međutim, i dalje najjača politička snaga u našoj općini i županiji. Bila je, jest i ostao će stožerna stranka koja okuplja ljudе spremne na zajedništvo, konkretna rješenja i odgovorno upravljanje. Kao kandidatkinja Hrvatske demokratske zajednice istupam u ime tog jedinstva, snage i zajedničke vizije razvoja Općine Velika. Lokalnu viziju razvoja imamo, a u vlasti Andreja Plenkovića imamo i nacionalnu snagu.

U čemu je, dakle, načelnik Općine Velika griješio i zašto ćete ga Vi u svibnju zamijeniti?

Načelnik Općine Velika, nažalost, nije uspio ostvariti onaj vidljivi kontakt s građanima, nije bio dovoljno prisutan u svakodnevnom životu općine. U svojim mandatskim godinama nije uspio izgraditi snažniju povezanost s lokalnom zajednicom, a politička aktivnost ostala je ograničena na tek nekoliko važnih trenutaka. Svakodnevna komunikacija s ljudima bila je zapostavljena. Načelnik mora biti osoba koja je prisutna, koja razumije potrebe svojih sugrađana i koja aktivno sudjeluje u stvaranju boljih uvjeta života u općini.

Osim toga, neki od osnovnih i veoma važnih projekata kao što su pješачke staze, asfaltiranje ulica, postavljanje javne rasvjete, vrtić, kanalizacija – projekti koji izravno utječu na kvalitetu života naših sugrađana, nisu realizirani. Ti su projekti ključni za sigurno i funkcionalno okruženje, ali su ostali samo na papiru, bez konkretne realizacije. To je ozbiljan propust jer takvi projekti nisu luksuz, već temeljni preduvjeti za normalan život u jednoj općini.

Najveći problem koji smo uočili je stagnacija općine, Velika, koja je trebala ići naprijed i razvijati, nažalost, nije napredovala onako kako bi trebala. Čak su se pojavili problemi poput održavanja javnih površina. Zapanjena dječja igrališta, neASFALTIRANE ceste i nedostatak osnovne infrastrukture u naseljima postali su svakodnevna slika.

I kao da to nije dovoljno, propuštene su sve ozbiljne prilike za razvoj – sredstva iz fondova EU i Nacionalnog plana oporavka i otpornosti ostala su gotovo netaknuta. Dok druge općine grade, razvijaju se i otvaraju nova radna mjesta, Velika tapka u mjestu. Zašto? Jer aktualni načelnik nije imao ni vizije ni znanja ni volje učiniti išta više od puka održavanja statusa

quo. Veličani su izgubili povjerenje jer im se obećavalo, a uzvrat su dobili tišinu, odgađanja i izgovore.

Općine su mesta u kojima je najvažnije sve učiniti da se poboljša život građana, osigura dobra socijalna situacija i pomogne gospodarskom razvoju. Kako to namjeravate učiniti?

U proteklome mandatu Općina Velika je stagnirala, a mnoge veće i važnije projekte pokrenula je županija, dok sama općina nije bila u mogućnosti održavati osnovno, poput javne površine. To je situacija koju ne želim ponoviti.

Jednako važan oslonac bit će nam i vlada premijera Andreja Plenkovića – vlada koja je godinama pokazivala razumijevanje za potrebe općina i gradova, koja ima jasnu viziju ravnomjernog regionalnog razvoja i koja sustavno ulaže u lokalne sredine – preko fiskalne decentralizacije, europskih fondova i brojnih nacionalnih projekata.

Moj glavni fokus bit će na unapređenju svakodnevnog života naših mještana. Želim biti prisutna, vidljiva i dostupna ljudima, jer smatram da samo neposrednim kontaktom i razumijevanjem potreba zajednice mogu učinkovito djelovati. Prvi korak bit će usmjerjen na osnovne stvari koje život čine ugodnim i funkcionalnim. Osnovne infrastrukturne promjene bit će temelj za stvaranje boljeg okruženja za život i sigurnost svih naših sugrađana. Zato u svibnju dolazi promjena. Vrijeme je da Općina Velika dobije vodstvo koje zna kako se vode projekti, kako se koriste dostupna sredstva i kako se gradi zajednica koja nije osuđena na zaostajanje. Vrijeme je da odgovornost konačno zamijeni nemar.

Zasigurno ćete kao buduća načelnica mnogo očekivati od županijskih vlasti i, naravno, same Vlade.

S obzirom na sve izazove koji su pred nama, suradnja s višim razinama vlasti nije opcija, nego obveza. Očekujem od županijskih i državnih vlasti da razumiju specifične potrebe Općine Velika i da zajedno s nama rade na ostvarenju ciljeva koji će omogućiti našim mještanima bolji život, veću mogućnost zapošljavanja te mogućnost za razvoj. Posebno računam na županica Antoniju Jozić, čiji je rad u Pleternici, a zatim na čelu Požeško-slavonske županije, sjajan primjer kako se odgovorno i učinkovito može voditi lokalna sredina. Njezina energija, transparentnost i postignuti rezultati model su kojem ću težiti i u Velikoj.

Jednako važan oslonac bit će nam i vlada premijera Andreja Plenkovića – vlada koja je godinama pokazivala razumijevanje za potrebe općina i gradova, koja ima jasnu viziju ravnomjernog regionalnog razvoja i koja sustavno ulaže u lokalne sredine – preko fiskalne decentralizacije, europskih fondova i brojnih nacionalnih projekata. Upravo zahvaljujući toj potpori male sredine poput naše mogu realizirati velike ideje. Naša je zadaća biti spremni, organizirani i usmjereni na konkretne potrebe ljudi i to ćemo i učiniti.

Lokalni izbori 2025.



Za novi Split

Tomislav Šuta: Vrijeme je za novi politički smjer u Splitu, a donijeti ga može samo HDZ!

Intervjuirala: Marija Cik

Gospodine Šuta, dugo Vas nismo vidjeli na stranicama „Snage zajedništva“, a bolji povod za to od predstojeće političke bitke za Split vjerojatno je nemoguće pronaći. Pobjeda HDZ-a u Splitu bila bi politički iznimno važna i jasno je da ste toga svjesni.

Split je oduvijek bio grad koji gura naprijed. Grad koji ne trpi stagnaciju ni tapkanje u mjestu. Ovdje se ne bira po inerciji, nego po osjećaju za pravdu i promjenu. Uostalom, ovo je grad u kojem nitko nikada nije obranio mandat i to nije slučajno. To je karakter Splita. Brojni Spiličani danas jasno vide rezultate loših politika i osobnih ambicija pojedinaca koji u ovome mandatu nisu pripremili ništa kapitalno. Smatram da je vrijeme za novi smjer, a HDZ je jedini koji taj smjer može donijeti.

Kažu mnogi danas, evo nedavno i predsjednik države, da programi u politici nisu važni. Ipak, mi smatramo drukčije pa nas zanima s kojim planovima izlazite pred birače.

Tko god danas kaže da programi nisu važni, priznaje da nema viziju. Nama je program temelj, a ne ukras. Spiličanima je doista velikih riječi i malih djela. Obećan im je čist grad, stanovi za mlade, ceste, domovi za starije i još puno toga, a ništa od toga nije ostvareno. Naše programske odrednice vrlo su jasne: priuštiv krov nad glavom mladim obiteljima, domovi za starije, besplatni vrtići i javni prijevoz za učenike, završetak gradskih prometnica i novi ulaz u grad u koordinaciji s Hrvatskim cestama, dovoljno parkirnih mjesta u svakom kvartu. Ali Split zaslужuje i više od svakodnevnih rješenja. Naša vizija podrazumijeva revitalizaciju kompletног sjevernog dijela grada, od škvera do Kopilice, kao i konačnu realizaciju projekta Istočne obale.

Građanima Splita želim poručiti da je ovo trenutak kad odlučujemo u kojem smjeru naš grad ide. Vlast koja ne prihvata kritiku, koja ne sluša građane i ponaša se bahato prema svima koji razmišljaju drukčije nije vlast koju Split zaslужuje. Iza takva odnosa prema javnosti ne стоји snaga, nego slabost i nesposobnost. Vjerujem da je Split spremam za promjenu i uvjeren sam da ona više nije pitanje izbora, nego nužnosti.

Pozivam sve građane da mi daju povjerenje i da zajedno napravimo iskorak koji naš grad toliko dugo čeka.

Jasno je da Split, kao uostalom i čitava Dalmacija, ne može živjeti samo od turizma. Novi, bolji i drukčiji grad stoga mora postati glavnim motorom njezina razvoja.

Turizam treba biti u službi kulture, sporta i lokalne ekonomije, a ne obrnuto. Grad mora biti živi organizam, a ne kulisa za nekoliko ljetnih mjeseci. Split ima potencijal postati pravim vratima Mediterana, ne samo u turističkom nego i u kulturnom, obrazovnom i gospodarskom aspektu. Zato ne govorimo samo o sezoni nego i o ozbiljnoj transformaciji grada. Govorimo o visoko plaćenim radnim mjestima, razvoju umjetne inteligencije, novim industrijama i modernom sveučilištu povezanom s realnim sektorom. U tom kontekstu treba spomenuti i prostor škvera. Naš je plan da se u dogovoru i suradnji s koncesionarom redefinira obuhvat koncesije i osloboди prostor koji bi postao centar pametne industrije, javnih sadržaja, priuštivog stanovanja i visoko plaćenih radnih mesta.

Bračni par Puljak ostat će upamćen isključivo po rekordnom zaduženju generacija Spiličana. Srećom, nikada više neće imati većinu u Gradskom vijeću. Većinu gube u prvom krugu, a sam gradonačelnik mandat će izgubiti u drugom.

Gradonačelnik Splita Ivica Puljak gradom vlada poprično autokratski, što, naravno, sugerira da je zapravo protratio mandat. Gdje vidite njegove najveće pogreške?

Najveća greška gradonačelnika Ivice Puljka je ta što se potpuno otudio od građana. Umjesto da upravlja, on je odlučio vladati kao car. Okupio je uski krug istomišljenika povezanih osobnim interesima, a sve ostale građane, uključujući i struku, marginalizirao. Najveći propust ove vlasti je što su kažnjavali ljude a da im prije toga nisu osigurali osnovne uvjete za život. Teško je uopće govoriti o potezima kad su gotovo sva obećanja ostala potpuno neispunjena. Nula stanova za mlade. Nula domova za starije. U cijelome mandatu nije



Foto: Zvonimir Barišin / PIXSELL

izgrađen nijedan metar nove ceste. Škola na Kili? Nema je. Centar za autizam? Također ga nema. Grad nikada nije bio prljaviji ni zapušteniji. Split je zasluzio puno više. Ljudi to vide, osjećaju i s pravom očekuju promjenu.

Split danas nema nijedan dom za starije u svojem vlasništvu. Grad raspolaže parcelama koje se mogu iskoristiti, a uz kvalitetan politički angažman moguće je aktivirati i zemljišta u vlasništvu države. U svome mandatu planiram izgradnju dva doma za starije osobe jer smatram da dostojanstvena starost mora biti prioritet svake ozbiljne socijalne politike. Već sam bio istaknuo važnost Centra za autizam. To je još jedno veliko neispunjeno obećanje aktualne vlasti. To nije projekt s kojim se netko smije igrati. Dnevni boravci za starije – vidjeli ste mizerna sredstva i njihovo dodatno smanjenje u rebalansu proračuna. Što se tiče Marjana, svaki slučaj treba sagledati pojedinačno, a ne generalizirati i na silu ljudi izbacivati na ulicu.

Ukratko, Puljak očito ne zna voditi grad, to je privatni projekt koji će neslavno završiti. Grad ne možete voditi kao privatnu tvrtku niti intervenirati u gradski prostor kao da je vaše vlasništvo. To jednostavno ne ide tako. Split je grad svih nas, a ne platforma za ostvarivanje osobnih interesa.

Puljak očito Split rabi i kao opozicijski punkt uperen prema HDZ-u i njegovoj vladu. Kako ocjenjujete taj dio njegova djelovanja?

Grad se ne vodi protiv nekoga, nego za nekoga, odnosno za ljude koji tu žive. Split ne može ići naprijed ako mu je gradonačelnik stalno u sukobu sa svima oko sebe. Stvar je vrlo jednostavna, Puljak se služi sukobom kako bi od građana sakrio vlastiti nerad i nesposobnost. Projekte koji su mu ostavljeni u

dotu, a koji su realizirani u suradnji s Vladom, danas prisvaja.

S druge strane, kad nije sposoban nešto provesti, Puljku su krivi drugi. Splićanima je jasno da se nikakva renesansa nije dogodila s njegovim dolaskom, ali mogla bi s njegovim odlaskom.

Naše programske odrednice vrlo su jasne: priuštiv krov nad glavom mladim obiteljima, domovi za starije, besplatni vrtići i javni prijevoz za učenike, završetak gradskih prometnica i novi ulaz u grad.

Uostalom, i sami ste pratili politički „rad“ stranke Centra i vidjeli da se radi o bezličnim beskičmenjacima. Može li itko nabrojati tri vijećnika Centra u Splitu? Ostat će upamćeni isključivo po rekordnom zaduženju generacija Splićana. Srećom, nikada više neće imati većinu u Gradskom vijeću. Većinu gube u prvom krugu, a Puljak će mandat izgubiti u drugom. U konačnici građani biraju između Splita i osobnih interesa dvoje supružnika. Vjerujem da će Splićani donijeti dobru i mudru odluku.

Da biste pobijedili, morate svakako umanjiti utjecaj desnih i nazovi-desnih opcija kojih također u Splitu ne nedostaje. Kako to planirate učiniti?

Naš je plan suradnja s istim opcijama s kojima surađujemo i na nacionalnoj razini. Tako pokrivamo kompletan spektar od centra nadesno. To je jedini ozbiljni put do stabilne većine i do konkretnih rezultata. Splićani jednostavno nemaju razloga tražiti rješenja u potrošenim opcijama i ljudima koji se sjete Splita nekoliko mjeseci prije svakog izbornog ciklusa.

Lokalni izbori 2025.



Za bolji Zadar!

Šime Erlić: Zadar treba odgovornu, uključivu i konstruktivnu politiku. I zato sam spremjan dati sve od sebe.

Intervjuirala: Marija Cik

Gospodine Erliću, uvijek ste dobrodošao sugovornik na stranicama našega časopisa. Ovoga puta povod je prilično neuobičajen: ministar, i to uspješan, odlučuje se kandidati za gradonačelnika.

Istina, to nije česta pojava u našem političkom prostoru. Ali ako je politika išta, onda je to preuzimanje odgovornosti. U mojoj slučaju to je prirodan korak. Ne tražim lakši put. U Zadru sam ponikao, Zadar me oblikovao i osjećam da je odustajanje od funkcije i stavljanje na raspolaganje mom gradu najmanje što mogu učiniti. To osjećam kao svoju odgovornost, ali i snažnu osobnu motivaciju.

Svi koji me poznaju znaju da odluke ne donosim preko noći. Od samoga početka mog mandata u Vladi, i kao državnoga tajnika i kao ministra, radio sam s uvjerenjem da svojim znanjem i iskustvom mogu pomoći razvoju svih krajeva Hrvatske, ali istina je da je Zadar uvijek bio moj prioritet. Kad su u mom gradu počeli problemi s upravljanjem, proračunom i razvojem, nisam sebi mogao dozvoliti da stojim sa strane. Biti ministar u Vladi Republike Hrvatske ogromna je čast, a premijer Andrej Plenković mi je dao povjerenje i svo vrijeme imao razumijevanja za moj rad.

Bit će kratka: i zbog razloga koji nadilaze lokalnu politiku, treba li HDZ-u pobjeda u Zadru?

HDZ mora ponuditi najbolje Zadru želi li dobiti ove izbore. Nema prostora kalkulacijama. Potrebna je jasna vizija, nov pristup i ljudi koji su spremni raditi za svoj grad. HDZ u Zadru je u povijest znao prepoznati ključne trenutke i donosići ispravne i odvažne odluke. Tako je i sada. U ovu političku utakmicu ulazimo s najjačim sastavom jer Zadar to zaslužuje.

HDZ u Zadru ima dugu tradiciju uspjeha i brojna postignuća na kojima su nam drugi gradovi zavidjeli, ali svjesni smo da je nakon toliko godina kod dijela građana došlo do zasićenja. Okolnosti su se promijenile i otvara se prostor za drukčiji rad. Kontinuirano povjerenje građana omogućilo nam je realizaciju brojnih projekata, ali je dijelom dovelo i do osjećaja zatvorenosti prema onima koji nisu dio stranke. Dojam tromosti i nedovoljne spremnosti na promjenu opte-

rećuje, ne bez razloga, i stoga se više nitko ne pita koliko je tu danas istine, ali upravo zato je bitan transparentan i vjerdostojan zaokret od samog početka. Puna profesionalizacija, otvorenost prema svima koji imaju znanje i želju raditi za svoj grad. Građani moraju znati da je gradska uprava tu radi njih, da je otvorena, dostupna, spremna saslušati i brzo reagirati. Moramo stvoriti sustav u kojem je svima jasno da radna mjesta i prilike ovise o znanju, trudu i rezultatima. Tako sam radio cijeli svoj radni vijek i tako želim voditi Zadar.

Zadar ulazi u red boljih gradova Hrvatske, ali želite ga učiniti još boljim. Ceste, škole, vodovod su važni, ali gdje je prostor za pravu politiku, ideju, emociju?

Središte našeg programa je povratak sebi. Zadar treba posložiti tako da prioritet ima naš čovjek, onaj koji ovdje živi, odgaja djecu i gradi život. Ne možemo i ne smijemo gubiti vlastiti identitet pod pritiskom globalnih trendova. Posebno mislim na upravljanje prostorom. Investicije koje ne vode dovoljno računa o mjeri i održivosti ne smiju oblikovati naš grad. Gradnja je potrebna, ali mora biti promišljena i usklađena s interesima zajednice.

Ne tražim lakši put. U Zadru sam ponikao, Zadar me oblikovao i osjećam da je odustajanje od funkcije i stavljanje na raspolaganje mom gradu najmanje što mogu učiniti.

Stavili smo snažan naglasak na obitelj. Ne simbolično, već konkretnim mjerama: stanovi za mlade, škole u jednoj smjeni, vrtići za svako dijete i demografske mjeru koje imaju učinka. Zadar treba biti grad po mjeri obitelji, ne kao parola, već kao svakodnevna praksa.

Koliko su iskustva iz privlačenja fondova EU na nacionalnoj razini primjenjiva u gradovima? Gdje su najveći izazovi?

Fondovi EU ostaju najvažniji alat za razvoj. Danas je, zahvaljujući radu ove vlade, više sredstava dostupno gradovima



Foto: Igor Soban / PIXSELL

nego ikad prije i zato je važno znati koristiti se različitim fondovima EU za različite gradske projekte. Gradovi se suočavaju s nedostatkom stručnih kadrova, s rastom troškova i ograničenim proračunima. Nije lako zatvoriti finansijsku konstrukciju, no tko razumije sustav, zna prepoznati priliku. To iskustvo želim prenijeti na Zadar.

HDZ mora ponuditi najbolje Zadru želi li dobiti ove izbore. Nema prostora kalkulacijama. Potrebna je jasna vizija, novi pristup i ljudi koji su spremni raditi za svoj grad. HDZ u Zadru je u povijest znao prepoznati ključne trenutke i donositi ispravne i odvažne odluke.

Ne možemo izbjegći ni pitanje političkih protivnika. Opora u velikoj mjeri živi na Milanovićevu neustavnom djelovanju pa tako vjerojatno i u Zadru. Zašto ste bolji od njih?

Ne bavim se drugima, i to nije stvar podcenjivanja nego poštovanja. U mome je fokusu isključivo vizija boljeg Zadra. Zadar treba odgovornu, uključivu i konstruktivnu politiku. Potrebno je zajedništvo, a ne nova dijeljenja. Ako se prepustimo konfliktima, ostat ćemo na mjestu. To ne mogu dopustiti i dat ću sve od sebe da prijeđemo preko podjela i radimo za grad na 100 %. Moj cilj je okupiti najbolje, sve koji žele djelovati za korist grada i zajedno raditi za Zadar. Danas nam više nego ikad treba politika koja spaja, a ne razdvaja.

Meni se čini da se neke stranke, valjda prvi puta otkad je izbornih procesa u Hrvatskoj, uopće nisu trudile predstaviti svoje programe! Sudjelovao sam u kampanjama u više izbornih ciklusa i mogu reći da se nikad manje nije pričalo o programima nego danas. To nije dobro i to pokazuje snižavanje političke kulture u Hrvatskoj. Tomu jako doprinosi predsjednik Milanović, koji je destruktivac i populist bez presedana. Na takvu valu jaše niz manjih stranka i oporbenjaka koji se uopće ne trude ponuditi konzistentne politike, nego isključivo i samo privući pažnju nekakvim populističkim izjavama. To je neodgovorna i štetna politika i ja nam kao društvu iskreno priježljujem novu razinu javne komunikacije kakva priliči europskoj Hrvatskoj, koja može biti ponosna na sve ostvareno na gospodarskom i međunarodnom planu. Danas jedino HDZ nudi odgovornu politiku koja može jamčiti sigurnost kad i ako dođe do kriznih situacija i koji će znati iskoristiti svaku priliku za Hrvatsku.

U Zadru imate i protivnike koji su predstavnici neozbiljne, ali glasne politike. Kako se nositi s njima?

To je dio stvarnosti u kojoj živimo. Brze informacije, površne poruke i populizam često odnose pažnju javnosti i nose instant-popularnost. Protuteža tomu mora biti stalna prisutnost, odgovornost i dosljednost. Na svaku iskrivljenu poruku treba odgovoriti činjenicama. Samo ozbiljnošću, odgovornošću i predanošću možemo se suprotstaviti toj vrsti politike. I to je pristup kojem sam u potpunosti posvećen.

Aktualno Zajednica utemeljitelja HDZ-a

Samo HDZ ima odgovore na ozbiljne izazove pred Hrvatskom

Serijom tribina na kojima postavlja ključna pitanja za hrvatsku budućnost Zajednica utemeljitelja uspjela je pred simpatizere i zainteresiranu javnost dovesti najrelevantnije sugovornike

Marija Cik

Oporba, kojoj je jedini cilj srušiti Hrvatsku demokratsku zajednicu, rijetko kada promišlja o hrvatskim interesima i ne zamara se previše svom bremenitošću obnašanja vlasti. Kladimo se da nikada nisu ni pokušali ući u kožu onih koji imaju odgovornost za Hrvatsku jer ih Hrvatska ne zanima niti u jednome kontekstu osim kao plijen koji treba osvojiti da bi se njime vladalo. A vladati se može i tako da je se razara, razgradije i uništava. To smo gledali, vidjeli, doživjeli i ne bez posljedica preživjeli. To su uostalom pokazali svakog puta kada su, zahvaljujući našim slabostima, došli u poziciju obnašanja vlasti. Tko se još sjeća famoznog sporazuma vladajuće „šestorke“ kada su, nakon smrti prvog hrvatskog predsjednika, došli u poziciju sastavljanja vlade? Da podsjetimo, bio je to sporazum kojeg su vlastoručno potpisala šestorica čelnika do jučer oporbenih stranaka o „raspodjeli javnih poduzeća“. Crno na bijelo (!!!) napisali su što komu pripada od institucija koje smo mukotrpno gradili da služe Hrvatskoj. Oporbena politika ne postoji izvan imperativnog rušenja vlasti HDZ-a. Ona se svodi na mahnito lupanje po saborskim klupama u trenucima kad predsjednik Vlade podnosi godišnje izvješće i govori o stanju nacije jer se oni ni s državom ni nacijom nikada nisu do kraja identificirali. Zato tribine naših utemeljitelja na kojima se postavljaju bitna pitanja hrvatske budućnosti stoje nasuprot logici oporbenih aktivista potpuno nezainteresiranih za to što će s Hrvatskom sutra biti.

Može li se Hrvatska sutra obraniti?

U svjetlu trenutne globalne situacije i tektonskih poremećaja na međunarodnoj sceni vjerojatno nema hrvatskog građana koji si nije postavio ovo pitanje. Koja je danas uloga NATO saveza i hoće li ga sutra uopće biti, što se događa s Ukrajinom i je li moguće da će nakon toliko žrtava njihovi ciljevi ostati



neostvareni te koje su sposobnosti naše Hrvatske da se sutra bez ičje pomoći obrani od ugroza nacionalnog suvereniteta i teritorijalnog integriteta. Sve su to pitanja na koja su vrlo otvoreno i britko odgovarali gosti prve u seriji utemeljiteljski tribina, ministar obrane Ivan Anušić i general Krešimir Čosić.

Na tribinama utemeljitelja HDZ-a postavljaju se sva bitna pitanja hrvatske budućnosti. I tako pokazujemo koliko smo drukčiji od nezainteresiranih oporbenih lijencina!

Golem interes, odlična interakcija gosti i publike te aktivno sudjelovanje predsjednika Zajednice utemeljitelja Ivice Tafre, koji je i sam dragovoljac, pripadnik ZNG-a (čestitamo svim pripadnicima ZNG-a 10. travnja, dan kad je predsjednik Tuđman donio odluku o ustrojavanju Zbora narodne garde) te časnik Hrvatske vojske. Naravno da može i naravno da je spremna. Ali taj odgovor su ljudi željni čuti, njega je bilo potrebno izreći! Znamo da sposobnosti Hrvatske vojske, devastirane za vrijeme mandata Zorana Milanovića, već osam



Foto: HDZ

godina neprestano rastu; vidimo Rafale, vidimo jačanje borbenih sredstava i svake komponente naših oružanih snaga, u koje se nikada nije više ulagalo. I to će se nastaviti i na to smo spremni u okviru europskih planova, ali i bez njih!

Uvijek spremni postavljati ključna pitanja, ali i neumorno tragati za pravim odgovorima utemeljitelji HDZ-a pozivaju vas na iduću tribinu!

Može li Hrvatska spremno dočekati nove migrantske valove?

Ne manje zanimljivo bilo je i pitanje u naslovu druge tribine, čiji je gost bio ministar unutarnjih poslova Davor Božinović. Božinović je na čelu svog resora radom, ulaganjem i osposobljavanjem hrvatske policije doslovno začepio usta svim balonima hrvatske političke scene koji su na ovoj temi željeli jeftino politički profitirati. O tome je posebno govorio Ivica Tafra podsjećajući na sve udare kojima smo bili izloženi za vrijeme protekle migrantske krize te je podsjetio da nije do moljubno svjesno lagati da policija – koja je po broju provjera migranata na četvrtome mjestu u EU – ništa ne provjerava, da policija, koja je odradila 30 posto svih uhićenja nelegalnih migranata u EU, ništa ne radi i da bi seoske straže taj posao radile bolje, da Hrvatska ne ispunjava niti jedan od postavljenih kriterija za ulazak u eurozonu kad je njezin nacionalni interes da bude njezinim dijelom.

„Mi nemamo ništa protiv toga da Socijaldemokratska partija podržava Progresivni savez socijalista (to su oni koji su hrvatsku policiju prozivali za batinanje migranata), čijim se

zastupnicima ukida imunitet zbog korupcije i pranja novca, ali imamo ako se to čini na štetu državnih interesa. Mi nemamo ništa protiv političkih igrokaza, koliko god smiješni bili, poput onih u Lici, kad su zastupnici MOST-a poručili da državu vode mlakonje koje ne žele štiti hrvatski narod od „hordi migranata“ u trenutku kad više od osam tisuća hrvatskih policijaca svakodnevno štiti hrvatsku granicu, ali imamo protiv politika koje su spremne za šaku glasova potkopavati one koji štite državni interes. S time se složio i ministar Božinović, koji je svojom otvorenosti u odgovorima na sva postavljena pitanja „krivac“ što je ta tribina trajala sat vremena duže nego što je bilo planirano.

Može li Hrvatska obnoviti svoje zajedništvo?

To je naslov iduće tribine na kojoj će gosti biti Tomo Medved, zamjenik predsjednika Hrvatske demokratske zajednice, ministar hrvatskih branitelja i potpredsjednik Vlade za nacionalnu sigurnost, te Ivica Lučić, rektor Sveučilišta za obranu i sigurnost „dr. Franjo Tuđman“. „Može li Hrvatska obnoviti svoje zajedništvo?“ pitanje je koje si svatko od nas, poglavito sudionici političkih događaja devedesetih, s vremenom na vrijeme postavlja. Svima koji ozbiljno razmišljaju o Hrvatskoj jasno je da živimo u vremenu kad nam je potreban minimum konsenzusa o bitnim nacionalnim pitanjima, ali prisutan je i osjećaj da smo to izgubili. Hoće li u situacijama kad se nacije okupljaju oko jedne zastave naši nacionalni interesi postati žrtve sitnih politikanata? Ima li u hrvatskom nacionalnom biću, neovisno o stranačkim preferencijama, dovoljno ozbiljnih i iskusnih ljudi koji to mogu spriječiti? (Tribina je održana 7. svibnja, op. ur.)

Riječ oporbe

Tako su govorili Zoran Milanović, SDP, MOST, Možemo!, Domovinski pokret, Centar et comp

“

Ruski kutak

ŠTO JE TO UKRAJINA? (1)

„Predsjednik Republike od hrvatske diplomacije očekuje da u UN-u podrži svako rješenje koje doprinosi miru u Ukrajini bez obzira na to kakve stavove o tome zauzimaju drugi međunarodni čimbenici.“

(Iz priopćenja Ureda predsjednika Republike Hrvatske, veljača 2025.)

ŠTO JE TO UKRAJINA? (2)

„Stav Zorana Milanovića mogao bi se sažeti u jednoj rečenici, a to je da je bolje i nepravedan mir [u Ukrajini] nego nastavak rata.“

(Iz informacije HTV-a o posjeti predsjednika Republike Hrvatske Sloveniji, veljača 2025.)

ŠTO JE TO UKRAJINA? (3)

„Milanović kaže da su Washington i Moskva vodili posrednički rat preko ukrajinskih leđa te da isto tako kaže da će i Washington i Moskva sklopiti sporazum i da se pritom ni Evropska unija ni Ukrajina neće ništa pitati.“

(Iz informacije HTV-a o posjeti predsjednika Republike Hrvatske Sloveniji, veljača 2025.)

ŠTO JE TO UKRAJINA? (4)

„Rat u Ukrajini je rat Rusije i Amerike preko ukrajinske grbače, srca i unutarnjih organa koje im čupaju, nastavio je Milanović pa ustvrdio da će dogovor na kraju biti moguć između tih dviju država, bez da EU itko išta pita.“

(Iz informacije HTV-a o posjeti predsjednika Republike Hrvatske Sloveniji, veljača 2025.)

Kulturni kutak

VANBRAČNI PARTNER

„Bojanu Ivoševiću neću dozvoliti da mi se miješa u familiju i koristi mog maloljetnog sina i situaciju koju imam. Ovo je stvarno krajnje dno. Znao sam da je loš i bez morala, ali nisam znao da je do ove razine spremam ići sve da bi sačuvao poziciju i svog Passata.“

(Davor Matijević, kandidat SDP-a i Možemo! za gradonačelnika Splita, travanj 2025.)

SUDITE IM!

„Kako bih pomogao kolegama iz stranke Možemo i kako sutra ne bi mogli govoriti nismo znali, došao sam u Zagreb dostaviti im kaznenu prijavu protiv Davora Matijevića i s njom priloženu dokumentaciju.“

(Bojan Ivošević, kandidat Centra za zamjenika gradonačelnika Splita, svibanj 2025.)

MORALNO-POLITIČKA PODOBNOST

„Slaže li se gđa. Sandra Benčić s njihovim kandidatom za župana Splitsko-dalmatinske županije Rankom Ostojićem da je njihov kandidat za gradonačelnika kriminalac i lopov koji vara žene ugovorima o doživotnom uzdržavanju ili smatra da je Ostojić lažljivac koji je oklevetao Matijevića? Jedno od toga je istina.“

(Bojan Ivošević, kandidat Centra za zamjenika gradonačelnika Splita, svibanj 2025.)

LOPOV U NOĆI

„Matijević ne smije biti faktor u Gradskom vijeću Splita kako ne bi u niti jednom slučaju imao pristup gradskim podacima o najugroženijim građanima Splita i tako dobio priliku raditi ono što je radio članovima SDP-a: pokušavao oteti stanove i grobnice.“

(Bojan Ivošević, kandidat Centra za zamjenika gradonačelnika Splita, svibanj 2025.)

Vozački kutak

SUVERENA BRZINA

„Saborski zastupnik DP-a Josip Dabro jučer je medijima pokazao presudu protiv svojeg bivšeg stranačkog kolege Marija Radića zbog izazivanja prometne nesreće sa smrtnom posljedicom. Radić je nesreću skrivio u ožujku 2009., a već u prosincu te godine izrečena mu je nepravomočna osuđujuća presuda.“

(Iz vijesti portala Indeks.hr, ožujak 2025.)

SUVERENA LAKOMISLENOST

„Sud je utvrdio da je lakomisleno smatrao da nitko od pješaka neće prelaziti taj kolnik pa nije obraćao dovoljnu pozornost. Baš tada naišao je pješak kojeg je oborio lijevom stranom automobila, a zatim ga i pregazio usmrtivši ga na mjestu.“

(Iz vijesti portala Indeks.hr, ožujak 2025.)

TJA, TKO VOZI, TAJ I GRIJEŠI!

„Tijekom postupka Radić je krivnju priznao, a izjavio je i da je nakon udesa i sam završio na liječenju zbog psihičkih problema. Sud je u presudi utvrdio da nije propustio pješaka koji je već počeo prelaziti kolnik.“

(Iz vijesti portala Indeks.hr, ožujak 2025.)

DO-MI-NACIJA

„Smatrajući da će se svrha kazneno-pravnih sankcija u odnosu na Marija Radića postići primjenom mjere upozorenja, sud nalazi da nije neophodno da se izrečena kazna zatvora u trajanju od osam mjeseci izvrši. Stoga je odredio da se prema okriviljeniku primjeni uvjetna osuda.“

(Iz vijesti portala Indeks.hr, ožujak 2025.)

Nevini kutak

TITO JE REKAO!

„Želim samo još jednom podcrtati da je za Ivanu i Miletu Kekinu apsolutno sve čisto, da je Ivana to jasno tijekom predsjedničke kampanje predočivši svu dokumentaciju pokazala. Oni su se javili na javni natječaj, platili cijenu koju je trebalo.“

(Sandra Benčić, saborska zastupnica Možemo!, travanj 2025.)



Foto: Patrik Macek / PIXSELL

NEVIN DO KOSKE!

„I sami Mile i Ivana, ne samo nama, nego cijelokupnoj javnosti su objasnili cijelokupni postupak. Zaista još jednom podcrtavam, ne samo da imaju našu podršku nego imaju i naše povjerenje.“

(Sandra Benčić, saborska zastupnica Možemo!, travanj 2025.)

SUZA U OKU

„Ovo je osobito težak dan za njih. Mi smo podrška zato što im, ne samo vjerujemo nego zato što smo i vidjeli čitavu dokumentaciju kako je do toga došlo. I ne samo mi. Tu dokumentaciju vidjeli su i novinari, istraživački najbolji novinari pa su svi utvrdili da tu nema ništa što bi inkriminiralo Milu Kekinu.“

(Sandra Benčić, saborska zastupnica Možemo!, travanj 2025.)

SUD PARTIJE

„Niti bi htjela, niti mislim da bi ikako moglo doći do potvrđivanja ove optužnice jer tu nema niti jednog dokaza po kojima bi Mile Kekin bio inkriminiran. Zaista moram reći, sigurna sam da će se on na судu obraniti ako bude potvrđena optužnica. Sigurna sam u to.“

(Sandra Benčić, saborska zastupnica Možemo!, travanj 2025.)



NACIONALNA
SNAGA.

LOKALNA
VIZIJA.

